

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
 Egy évre 24 korona.
 Egy hátra 2 korona.

VIDÉKEN:
 Egy évre 28 korona.
 Egy hátra 3 k. 40 f.

IRÁNYTÉTEL:
 3-hasos postai sor egyszer 20 H.,
 minden következőnél 15 Hár.
 Kétszeri külső 20 Hár.
 Nyitási sor 20 Hár.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSEG:

Aradi és csanádi egyesült
 vevőterek palotájában.
 TELEFON-SZÁM: 207.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvénytársaság.
 József főherceg-ut 22. sz.
 TELEFON-SZÁM: 201.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Péntek, február 23.

Mai számunk főbb közleményei:

- Veséresik: Kivándorlás, bevándorlás.**
- A képviselőház ülése.**
- Az angol győzelmi hírek alkonya.**
- Egy régi színház válsága.**
- A király a párisi kiállításban.**
- A magyar-román barátság újabb megrontása**
- Gyilkosság az anyós miatt.**
- A király fogad.**
- Választás az iskolaszékben.**
- Tárcza: Ganes megfizet.** Irta: Rudyard Kipling.
- Regény-Csarnok: A milliomos büntetés.** Irta: M. E. Braddon.

Kivándorlás, bevándorlás.

Budapest, február 22.

Elijesztő jelenségek mutatkoznak az államélet fokmérőjét képező népesedési és vagyonosodási viszonyokban hazánk egyes vidékein.

A magas politika, a közjogi háboródásoknak tömkelegéből minduntalan kisu-gárzó gravamenek annyira elfoglalják az ellenőrzésre hivatottak elméjét, hogy ügyet sem vetnek azokra a szomorú adatokra, a melyeket hiteles források a szemük elé tartanak.

Daczára annak, hogy a kormány ugy nyilatkozataival, mint e nyilatkozatok tartalmának megfelelő tetteivel naponta rá czáfol azokra a parforce ütött hecsezekre, melyek a magyar nemzet szuverenitásának szent nevében üzetnek, ezek ennek daczára sem fordulnak oda tekintetükkel, a hol a kormány hibáján kívül álló körül-

ményekből leginkább van fenyegetve nem annyira állami integritásunk, hanem az annak legszilárdabb alapját képező erőforrás, számszerűleg s vagyoni mértékben.

Megdöbbenéssel olvassuk az országos statisztikai hivatalnak most megjelent hivatalos kimutatásából, hogy az 1899-ik esztendőben csaknem százezer ember vándorolt ki az országból utlevéllel. De hányan lehetnek, a kik utlevél nélkül, a hatósági ellenőrzések elkerülésével szök-döstek át a határon? 76490 utlevél adott ki, mely utlevelek tulajdonosainak 23.326 kísérőjük volt, tehát majdnem százezer ember. Az utlevelek legnagyobb tömegét a Tisza jobb partjára eső (Abauj-Torna, Bereg, Borsod, Gömör, Sáros, Szepes, Ung és Zemplén) megyék lakossága és az erdélyi részek vették igénybe. Az utlevelek legnagyobb része Romániába és Amerikába szólt. Azok közül, a kik a múlt esztendőben kivándoroltak, a napszámok adják a legnagyobb számot: 55,059 munkás vándorolt ki.

Nem nézzük tulságosan fekete szem-üveggel e horribilis számot, főkép két oknál fogva nem. Először azért, hogy az eddigi statisztikai adatok tanúsága szerint, különösen a Romániába kivándoroltak pusztán az ottani új államélet fokozottabb törekvéseiből akarván hasznot huzni, e haszon elérése után tömegestül jönnek vissza bérczes hazánk földjére, de másodszor azért is, hogy a szerencse vadászat, a magasabbra törekvő elégedetlenség vagy

a hazánkban létező törvényszerű lehetlensége sokkal jelentékenyebb százalékát adják a kivándorlók számának, sem mint azt az ember első tekintetre gondolná.

Amde azért mégis kétségtelen, hogy a hazai létharczban letörteken kívül ismét jelentékeny perczentje a kivándorlóknak azokból kerül ki, a kiket az önhibájukon kívül fekvő nyomor, s a megélhetés leg-elemibb feltételei kényszeritenek hazájuk földének elhagyására.

Ez egy szomorú igazság, mely a kormányzat fokozottabb éberségét s termékenységét önkéntelenül kihívja. Örömmel nézzük azonban, hogy e kötelességeknek a kormány minden vonalon igyekszik eleget tenni. A munkások s munkaadók közötti viszonynak egész a cselédkérdés újabb rendezéseig terjedőleg szilárd s méltányos alapokra való fektetése, a telepítés megindult akciója, az állami közhitel kiterjesztése, a szövetkezeti egyesülés törvényhozási támogatásán: mind egy-egy létra-fokot képeznek a közbizonyosodás útján, nem is számítva azt a nagy horderejű s messze kiható akcióit, a mit a kormány a közigazgatás államosításával folyamatba indított.

Mindezek a tények nemsokára maradandó alkotásaiává válnak a czéltudatos kormány-politikának, mivel nem elég az, ha az állameszme fensőségének jelszavát mindig csak a szánkon hordozzuk, hanem az a főkérdés, hogy miképen tudnak akkora széles bázist teremteni az ál-

TÁRCZA.

Ganes megfizet.

Irta: Rudyard Kipling.

Duni Bogát csubarájában most végződött a vacsora s az öreg papok egy része pipázott, más része a nagyszemű olvasó gyöngyeit pörgette. Egy meztelen tátott száju kis gyerek jött be, egyik kezében napraforgó virágokkal, a másikban egy csomó dohánynyal. Le akart térdelni, hogy üdvözlje az öreg Gobindot, de olyan kövér volt, hogy előre bukfenchezett, a napraforgó jobbra, a dohány balra repült ki a kezéből. Gobind nevetve állította talpra megáldotta a virágokat és zsebre tette a dohánnyal.

— Az apám küldi, — szolt a fiu. — Láza van, nem jöhet. Imádkozott-e érte, apám?

Meglessz, fiacskám; de köd ül a földön, az éj levegője hideg nem jó ősszel meztelenül járn.

— Nincsenek ruháim, — felelt a gyermek. — Egész nap tőzeget hordtam a bazarba, nagyon meleg volt, nagyon elfáradtam.

Kissé összeborzadt, mert az esthajnali levegő hűvös volt Gobind felemelte egyik karjával földet, lompos köpönyegét s meleg, hívogató kis fészket csinált az oldalánál. A gyermek odabújt, Gobind pedig bőrből készült, rézveretes vizipipáját megtöltötte az új dohánynyal.

Valami jó szót én is akartam mondani a gyerekeknek, de még idején eszembe jutott, hogy ha utóbb megbetegszik, abba a gyanuba keveredem, hogy gonosz szemem van. Pedig az igen veszedelmes gyanu Indiában.

— Maradj békén, Hüvelyk Matyi, — szoltam, mikor láttam, hogy a gyerek el akar szabadni. — Hol a palatáblád? Miért engedi meg a rendőrség, hogy ilyen veszedelmes emberek, mint te szabadon járjanak az utcán? Melyik városnegyedben iparkodol kitörni a nyakadat, sárkányt eregetve a háztetőről?

— Nem szabad, nem, — szolt a gyerek, szorongással rejtve arcát Gobind szakállába. — Ma szünet volt az iskolában s én nem eregetek mindennap sárkányt. Kerlikitet játszottam a többiekkel.

A Pandsab ifjúságának kedvelt játéka a krikket; ütőfauak rendszeren valami ócska petroleumos-kannát használnak.

— Te játszol kerlikitet? Hiszen csak fele akkora vagy, mint az ütőfád! — szoltam.

A gu nemet intett s Gobind is megszólalt: — Nem szabad megfeledkezned játék közben arról, hogy imádkozzál az istenekhez, mint ahogy a törvény megkívánja!

— Nem feledkezem meg, — szolt a gyermek halkán.

— Tisztelned kell tanitodat is és — Gobind hangja szelidebb lett — nem szabad a szent emberek szakállát cibálnod, kis semmi-rekellő! Hej bohó!

A gyermek egészen beletemette arcát Go-

bind hófehér szakállába és sirni kezdett, mire az öreg megvigasztalta ugy, ahogy gyereket megvigasztalni szoktak széles e világon: mesét mondott neki:

— Hiszen nem akartalak megijeszteni, kis bolond! Hát rossz vagyok én? Aré, aré! Sirjak én is? Csináljunk a könyeinkből egy nagy tavat, fuladjunk bele mind a ketten, akkor nem gyógyul meg az apád többet, mert nem lesz, aki megránczálja a szakállát. Légy csendben, mesét mondok az istenekről. Hallottál-e már sok mesét?

— Nagyon sokat, apám

— Hanem az egészen új, ezt még sohasem hallottad. Réges-régen, mikor az istenek még földön jártak... mint ahogy most is teszik, csak hogy a mi hitünk nem elég erős ahhoz, hogy lássuk őket... Siva, a leghatalmasabb Isten, egy templom kertjében sétált feleségével, Parbatival.

— Melyik templomban? Abban, amelyik a Nandgaon-negyedben van? — kérdezte a gyermek.

— Nem. Nagyon messze innen, Talán Trim-bakban, vagy Orduárban, hova neked is el kell zárandokolnod, ha fölnevelszel. A kertben, a dsudsu-fák alatt egy koldus ült, ki negyven esztendeig hiven és jámborul szolgált Sivának. A hivek adományaiából élt és éjjel-nappal csak szent dolgokra gondolt.

— Apám, te voltál az? — kérdezte a gyermek, felpillantva Gobindra.

— Nem. Hiszem mondtam már, hogy ez a

lameszmének, hogy azon az anyagilag, se szellemileg ne ingadozhasson.

Lám, hogy az Egan-ügy alkalmából is bebizonyult a kormány ingadozás nélküli magatartása. Pedig milyen gyönyörűséggel volt a miniszteri biztos nyilatkozata bizonyos oldalról olyatén módon fölfujva, hogy a kormány spontán liberalitása legalább is megmagyarosíttassék. Nos hát ez a kísérlet balul ütött ki, mivel maga Egan Ede is kijelentette, hogy a kormány által elébeszabott feltételeknek szavaiban nem felelt meg, sőt hátrafelé sült el, mivel Darányi földmívelési miniszter megragadta az alkalmat, hogy ebből az ügyből kifolyólag határozott hitvallást tegyen afelől, miszerint a kormány liberalitása nem megy túl az észszerűség határain s a népszípolozó proletárok beözönlése ellen a legszigorubb intézkedést teszi meg, még pedig haladéktalanul és erélyesen.

Ennek a bevándorlásnak ellenszegülni annyi, mint a kivándorlás okait és lehetőségét a felvidéken nagymértékben csökkenteni, mivel az erkölcsi ragály, s a romboló üzérkedés korlátjaiban senki sem fog illiberalizmust keresni akarni, hanem a közjólét egy hatalmas bástyája épül.

(Dsk.)

A képviselőház ülése.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, február 22.

A parlamenti műsoron ma a *Herczeg* Ferencz neve állott. A Herczeg Ferencz szűzbeszéde. Természetes, hogy a karzat színültig megtelt bájos leánykakkal és ifju, üde asszonyokkal, akik kíváncsian, fűrkészve keresték csillogó szemekkel a Herczeg Ferencz elegáns alakját. Herczeg finoman leplezve a lámpalázat, élénken diskurált barátaival, mert még sok ideje volt. Amig reá kerül a sor — a művészet kérdésénél — addig sok tételen át kell esnie a Háznak.

Időközben kiderült egy kis tévedés. A belügyi költségvetés feletti vitát nem zárták be tegnap; — csak ma történt ez meg a *Visontai* beszéde után. Erre reflektált röviden a miniszterelnök. A részletes tárgyalás során *Török* Bertalan, *Kálmán* Károly és *Páder* Rezső szó-

laltak fel. Az utóbbi nagy vidámságot keltett egy kis versike felolvasásával, a melyet egy legifjabb poéta, *Fáy* Nándor írt.

A vitát ezután váratlanul félbeszakították s így Herczegre csak holnap kerül a sor. A miniszterelnöknek ugyanis az iparművészeti muzeumba kellett mennie, ahol a királyt fogadta.

Igy történt, hogy az ülés *Boda* Vilmos interpellációi után egy órákor véget ért.

A részletes tudósítás itt következik:

*

Elnök: Perczel Dezső.

A kormány részéről jelen vannak: Széll Kálmán miniszterelnök, Fejérváry Géza báró és Cseh Evin miniszterek.

Emmer Kornélnak a Ház hat heti szabadságot ad egészsége helyreállítására.

A belügyi költségvetés.

Visontai Soma: A miniszterelnök nemzetiségi politikájára nézve kijelenti, hogy ha azal nem lehet mindenki megelégedve, annak az oka az, hogy Magyarország minden állami jogi kérdésben háttérbe szorítottatik s az engedékenységre van utalva. Ha elérnők állami függetlenségünket, akkor jobban, hatályosabban imponálhatnánk nemzetiségeinknek is.

A színügyekről röviden akar nyilatkozni. Nálunk ma már oly irány kapott lábra, a mely ellen Németországban már a legerélyesebben szembeszállanak. Ha nem is ért egyet a lex Heinzével, de semmie etre sem tartja kívánatosnak, hogy e kérdés iránt közömbösekegyünk. Legjobb volna, ha maga a közönség utasítaná vissza az elfajult és enervált irányzatot. (Helyeslés.)

Csodálja, hogy a miniszterelnök, aki a jog, törvény és igazság jelszavait tűzte ki zászlájára, oly ridegen és határozottan elzárkózott a parlamenti reform elől. Ez nem érinti őt kellemtlenül azért, mert tudja, hogy a rideg elzárkózottság mindig reakciót szül és ezzel a fontos kérdéssel fogják kiszorítani a miniszterelnököt a körülötte levő várományosok. (Derűtség.) Így történt az egyházpolitikai reformoknál s így fog történni a parlamenti reformnál. A jogoktól elvont munkásokkal az államnak igenis törődnie kell és jogait szélesíteni kell. Elzárkózni ama nagy kívánság elől, ami az általános titkos választásban rejlik, teljesen nem lehet. E kívánságokra a miniszterelnök azt mondotta, hogy ugrás a sötétbe. Ez nem áll, hanem áll az ellenkezője, hogy ugrás volna a világosságba. (Élénk helyeslés a szélbalon.)

Szól ezután a demokracziáról. Ez ma guny. Hiszen nem komikus-e, hogy egy demokrata körben egy exczellenciás ur, *Wekerle* tart fel-

olvasást a demokracziáról. (Derűtség.) Szóló a jogot, törvényt és igazságot az egész vonalon érvényesülve látni óhajtja. A költségvetést nem fogadja el. (Élénk helyeslés a szélbalon.)

A vita berekesztése.

Elnök a vitát bezárja.

Széll Kálmán miniszterelnök néhány rövid megjegyzésre szoritkozik. Visontaival szemben kijelenti, hogy igenis a jogegyenlőség alapján áll, de a tétéles törvényeket szem előtt kell tartania. (Helyeslés jobbról.) Nemcsak a felfogása liberális, hanem az alkalmazásban is az, de a liberális és radikális irány között nagy a különbség. A mikor ő az ország ügyeit vezeti, akkor az éremnek mindakét oldalát szemügyre kell vennie s az ország érdekében intézkednie. Államellenes törekvéseket ki kell küszöbölnie s a mikor például nemzetiségi gyűléseket is engedélyez, teszi azért, mert a jogegyenlőség híve, de ha államellenes izgatás volna a népgyűlés czélja, ugy azt eltiltaná. Mindezzel azt akarta mondani, hogy állami szempontból mindig a középuton járni a legokosabb, legtanácsosabb és legüdvösebb. (Élénk helyeslés jobbról.)

A belügyi költségvetést általánosságban elfogadták. Következett a részletes tárgyalás.

A vármegyéknel

Török Bertalan szólal fel: Teljesen egyetért a miniszterelnök felfogásával egy a nemzetiségek kérdésében, mint mindazokkal, a miket a közigazgatási kérdésről mondott. Hibáztatja a bünvádi eljárás tárgyában kiadott miniszteri rendeletet. A tételt elfogadja. (Helyeslés.)

A tételt elfogadták.

A főispánok tételénél

Kálmán Károly azt kívánja, hogy a főispánok ne az államhatalom korteseszközei legyenek, hanem fizetessenek ki és menesztessenek. (Derűtség.)

A tételt elfogadták.

Az anyakönyvi kiadásoknál

Páder Rezső szólal fel és feleslegesnek, ~~könnyelmű pénzkidácsolásnak tartja a~~ kiadásokat. Élénk derűtség között felolvassa a Budapesti Naplónak egy versét. A tételt nem fogadja el.

Kálmán Károly is feleslegesnek tartja e kiadásokat. Bűn nélkül ez a költségvetés el nem fogadható. (Derűtség.)

A tétel elfogadták. A szavazás során

Rakovszky István felkiált: **Asbóth** is megszavazza! (Derűtség.)

Elnök javaslatára a Ház elhatározza, hogy a vitát holnap folytatja. Következtek az interpellációk.

A szegszárdi hajóállomás.

Boda Vilmos a kereskedelmi minisztertől azt kérdezi, hogy hajlandó-e intézkedni az iránt.

dolog nagyon régen történt. Aztán a koldusnak felesége is volt.

— Hát őt is lóra ültették, virágot raktak a fejére és egész éjjel nem hagyták aludni? Velem így bántak, mikor a lakodalmam volt — szólt a gyerek, ki pár hónappal azelőtt nősült meg.

— S te mit tettél?

— Sirtam, aztán összeszidtak. Akkor aztán összeverekedtem a menyaszonyommal és mind a ketten sirtunk.

— A koldus másképp viselte magát, — szólt Gobind, — mert szent ember volt és nagyon szegény. Parbati ott látta ülni mezitelesen a lépcsőn s így szólt Sívához: „Mit fognak az emberek gondolni az istenekről, ha azok ilyen rosszul bánnak az igazhitűekkel? Negyven évig imádozt bennünket az az ember s nincs egyebe, mint egy pár szem rizskása s pár kicsorbult kauripénze. Az emberek szíve kővé válik, ha ilyesmit látnak. Siva felelt: „Meglássuk, mit tehetünk“, s bekiáltott a templomba, mely fiának, az elefántfejű Ganesnek temploma volt: „Fiam, ott künn ül egy koldus, aki nagyon szegény. Tégy valamit érte!“ Erre felébredt az elefántfejű s a sötétből visszakiáltott: „Legyen meg az akaratod, három nap alatt egy lak rupia üti a markát.“ Erre Siva és Parbati elmentek. De lent a kertben, a napraforgók alatt egy vén uszorás ült és kihallgatta az istenek beszélgetését. Fekete lelkű, kapzsi ember volt, aki magának szerette volna a lak rupiát. Elment tehát a koldushoz és így

szólalt meg: „Testvérem, mennyit kapsz naponként a hivektől?“ A koldus felelt: „Azt nem tudom megmondani. Néha pár marék rizst, néha hüvelyes veteményeket és egy pár kaurit, néha pedig czukorban főtt mangógyümölcsöt és szárított halat.“

— Az jó, — szólt a fiu az ajkát nyalva.

Az uszorás erre így szólt: „Mivel már régen szemmel tartalak s mivel nagyrabecsülöm türelmedet, megveszem tőled a jövő három napi bevételedet öt rupiáért. Csak adj róla egy kis írást.“ A koldus így felelt: „Meg vagy te bolondulva? Két hónap alatt sem szedek össze öt rupiára valót“, s este elmondta a dolgot a feleségének. A felesége, aki asszony volt a talpán, azt mondta: „Mikor csinált uszorás ember rossz üzletet? A farkas csak azért megy az árpa közé, hogy levágja az öztehenet. El ne ad három napi jövedelmedet se!“ A koldus tehát elment az uszoráshoz és megmondta, hogy nem köt vele szerződést. A rossz ember erre egész nap ott ült előtte es mind többet-többet ígért a koldusnak három napi jövedelméért. Először tíz, ötven, száz rupiát; aztán mivel nem tudta, hogy mely pillanatban érkezhetik meg az istenek ajándéka, ezeket ígért, végre pedig egy fél lak rupiát. Erre az ajánlatra a koldus felesége is megrágt a szíjját s az ura aláírta a szerződést. A pénzt ezüstben fizette ki neki az uszorás, hófehér ökrök vitték hozzá, nagy társzeréken.

De ennek a pénznek a kivételével a koldus semmit sem kapott az istenektől s az uszo-

rás nagyon nyughatatlan lett. Azért harmadnap délben elment a templomba, hogy kihallgassa az istenek tanácskozását és megtudja, hogyan fogják elküldeni az ajándékot. Alig mondott el két imádságot, megnyitott a templom kövei közt egy nyílás, összeszorította a lábfejét és megint bezárult. Aztán hallotta az istenek lépéseit az oszlopok között. Siva hívta a fiát, Ganeset és így szólt hozzá: „Fiam, mit tettél, hogy a szegény koldus megkapja a lak rupiát?“ S Ganes felébredt, az uszorás halotta, mikor orrmányát felkunkorította, hogy megszólalhasson: „Apám, a pénz egyik fele már meg van fizetve, a másik feléért ittfogom az adóst a sarkánál.“

A fiu könyezett a kacagástól, úgy kérdezte:

— S megfizetett az uszorás a koldusnak?

— Természetesen; akit az istenek fognak a sarkánál, annak meg kell fizetnie az utolsó fillérig mindent. A pénzt még aznap este megkapta a koldus, így tartotta meg a szavát Ganes.

— Nátu, hej Nátu! — kiáltott a kapu felől a sötétből egy női hang.

A gyermek meg sem mozdult.

— Az anyám szólit! — mondta.

— Eredj hát fiam — szólt Gobind! de várj csak egy kicsit.

S lehasitva egy jó nagy darabot a köpönyegéből, rádobta azt a tovasiető fiu vállaira.

hogy a Dunagőzhajótársaság Szegszárdon a kötelezett helyen megállítsa hajóit.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter kijelenti, hogy szívesen intézkedni fog. (Helyeslés.)

Boda Vilmos még Schwarcz János báttaszéki lakos adója tárgyában interpellált.

Szell miniszterelnök az államiszámszék két jelentését terjeszti be.

Ülés vége egy órákor.

TAVIRATOK.

A spanyol királyné ajándéka.

Madrid, február 22. (Saját tud. táv.)
A régens-királyné a belügyminisztert kiküldte Atoquinesbe, hogy a tüzkárosultak között 20.000 pezétát osszon szét.

A perzsa sah Angliában.

London, február 22. (Saját tud. táv.)
A Times-nak jelentik, hogy az odaváló angol követ e hó 20-án kihallgatáson volt a sahnál és hivatalosan meghívta, hogy látogasson el Angliába.

Anglia és az Egyesült-Államok.

Washington, febr. 22. (Saját tud. táv.)
A képviselőháznak arra a határozatára, a melyben azt a kérdést intézte a kormányhoz, van-e valami alapja annak a híresztelésnek, hogy Nagy-Britannia és az Egyesült-Államok között titkos szövetség van, Hay külügyminiszter azt a jelentést küldte a képviselőháznak, hogy ebből a híresztelésből egy szó sem igaz. A mai alkotmány mellett szó sem lehet titkos szövetségről, mert a szerződéseket a szenátusnak kell jóváhagynia.

Az angol győzelmi hírek alkonya.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, február 22.

A burok Cronje tábornok vezérlete alatt összes haderőiket összpontosították, s míg napokon át harcban állottak Roberts lorddal, s előrenyomulásában visszatartották, oly tömeget sikerült egyesíteniük, a mely képessé teszi, hogy egyenlő kilátásokkal vegyék fel a további küzdelmet.

A londoni táviratok győzelmeket sejtető hangja is lejjebb szállt már ma. Annyira, hogy a Times már kezd Roberts elhallgatásának komoly okairól gondolkozni, s kimondja, hogy a lord operációi valószínűleg igen nehéz viszonyok közé bonyolódtak.

E mellett a Fokföld holland lakosainak lázadása is mind komolyabban fenyeget, úgy, hogy egészben az angolok helyzetét sehogy sem lehet biztatónak mondani. A közel jövő fordulatai ma még alig állapíthatók meg, mert most mindkét félen új stratégiai elhelyezkedés van folyamatban; az az egy azonban bizonyos, hogy a háboru végéről belátható időközön belül szólni sem lehet.

Mai távirataink a következőket jelentik:

London, február 22.

A Times-nak jelentik Cadockból 19-iki kelettel, hogy ott azt hiszik, hogy Fokvárosban elmúlt a lázadás veszedelme. A lakosság arra törekszik, hogy nyíltan juttassa kifejezésre lojalitását.

London, február 21.

A Standard-nak jelentik Fokvárosból tegnapi kelettel: Az Argus című idevaló lap Paardebergből 20-iki kelettel táviratot kapott, a mely szerint Cronje tábornok odaérkezett. Csapatai erős gránátüznek vannak kitéve. A burok kétségbeesetten ellentállnak.

London, február 22.

A Morningpost-nak jelentik Chieveley-cől 20-iki kelettel: Keresztültörtünk a Ladysmithet ostromló burok vonalán. Heves ütközetnek nézünk még eléje, de a burok szárnyát teljesen visszaszorítottuk és több erős védelmi pozíciót vettünk be. További előnyomulásunkra nagyon értékes támaszpontokat biztosítottunk magunknak és az ellenséget, a mi a natali harczterít illeti, Elandslaagte óta először futamítottak meg újra. Az angol katonák az éjjel bur sátrakban aludtak az elfoglalt dombok tetején egyenesen beláthatunk [Ladysmith városába. A csapatok mind nagyon lelkes hangulatban vannak.

London, február 22.

A Times azt írja egy cikkében, hogy Roberts lord hallgatásának többféle magyarázata lehet. Ugy látszik azonban, bizonyosra vehető, hogy az a komoly operáció, a melybe Roberts rendkívül nehéz viszonyok között bonyolódott, még nem fejeződött be teljesen és véglegesen.

A Standard ezt írja: Ha azok a segítő csapatok, a melyeket Joubert tábornok Cronje tábornoknak küldött, mindjárt a Roberts lord legújabb mozdulatáról szóló jelentés megérkezése után indultak el, egy részük még jókor érkezhetik oda, hogy a megszorult Cronjénak a felső Modder-folyó mellett segítségére legyen. Nagyon valószínű azonban, hogy az angolok megsemmisítik vagy legalább szétverik Cronje hadseregét, mielőtt a natali burok segítségére jöhetnek.

London, február 22.

A Times-nak jelentik Chieveleyből 19-iki kelettel: Abban a bur táborban, a melyet az angolok bevettek, egy levelet találtak, a mely segítséget kér. Megtalálták a választ is, a melyben az áll, hogy 150 embert odaküldenek, de többet nem lehet küldeni, mert a Ladysmithet ostromló haderőből senkit sem lehet nélkülözni.

Brüsszel, február 22.

Az angol hírforrások diadalmi híreivel szemben a helyzet Pretóriából érkezett távirat szerint épen nem biztató az angolokra nézve.

Cronje tábornok Roberts lord előrenyomulását megakasztotta, s ebben a mérkőzésben az angolok ezer embert vesztek. Időközben pedig a bur csapatokat sikerült egyesíteni. Cronje seregei, a melyek napok óta győzelmesen állottak a harcot, tegnap vitték véghez Schalk, Burger, Mayer, Lukács és Botha tábornokok csapatainak összesítését. Roberts minden erejét megfeszítette, hogy a burokat az egyesülés előtt tönkreverje, de igyekezete eddig teljes kudarcot vallott, s miután most napról-napra újabb erősítéseket kap Cronje, biztosra vehető, hogy egyenlő kilátásokkal szállhat szembe Roberts lorddal.

Brüsszel, február 22.

French tábornok hadosztályának lovai teljesen kimerülve vitték lovasaikat Kimberley elé. A város alatt százával dültek ki a lovaskatonák.

London, február 22.

A Daily Mail-nak jelentik a Fokvárosból, hogy újabban számos jel arra mutat, hogy a hollandok a Fokföldön lázadásra készülnek.

London, február 22.

A Reuter-ügynökségnek tegnap este Modder-Riverből küldött távirata azt mondja, hogy Kelly-Kenny ezredes hadosztálya,

vasárnap hajnalban megtámadta Cronje táborát. A Modder folyó mellett az angolok jelentékeny veszteség mellett sik földön nyomultak előre. Otven ágyugolyó folyton tüzelt.

Cronje tábornok hétfőn fegyverszünetet kért, elismerve, hogy nyolczszáz embernél többet veszített.

(Ez az angol sürgöny éppen ellentéte annak, a mit főnnebb bur forrásból közlünk. Azt azonban elismerik az angolok is, hogy „jelentékeny veszteség mellett” nyomulhattak előre. Az angolok veresége, még pedig súlyos, nehéz veresége tehát a Paardeberg-nél biztosra vehető. A mit a Reuter a fegyverszünet kéréséről mond, az valószínűleg nem lesz egyéb Londonba küldött hangulatkeltésnél a „nyolczszázal több” agyonlőtt bural egyetemben.)

London, február 22.

Paardeberg-ből (Oránzszi terület, 30 mértföldnyire Jacobsdaal-tól keletre) jelentik, hogy az angolok tegnap este megszállottak egy kopját, amelyen ötven burt elfogtak. Cronje helyzete egyébként változatlan.

(Tehát a „fegyverszünet”-et kérő bur tábornok erején még is csak megtörtött az „üldöző” angol hadsereg. Eléggé igazolja ezt a „változatlan” helyzet, a mit szintén Roberts lordék ismernek el.)

Egy régi színház válsága.

— Theater an der Wien. —

Arad, február 22.

A bécsi Theater an der Wien, vagy a mint másképp nevezni szokták, a wieneni színház komoly válságba jutott.

A Theater an der Wien Bécs egyik leghíresebb színháza, az operett muzsa valóban felszentelt hajléka. Ebből az öreg színházból, a mely kívülről úgy néz ki, mint egy nagy kereskedő ódon, szürke raktárháza, tették meg első lépésüket Strausz, Suppé és Millöcker remek operettjei. Ebből a házból indultak ki világot hódító utjokra a leghíresebb bécsi operettek.

E színház válságát — mint nekünk sürgönyzik — az idézi elő, hogy Schönerer kisasszony, a „Theater an der Wien” híres igazgatója és tulajdonosa, kinek működési idejébe esnek a színház legszebb napjai, folyó évi május végén elhagyja állását.

Két konzorcium versenyez a színházért, az egyik csak a színházat, a másik pedig azt az egészen körülvéő házcsumót akarja megvenni Schönerer kisasszonytól. Egy kis akadály van azonban még a dolognak. Az a konzorcium ugyanis, mely két millióért az egész házcsumót meg akarná vásárolni, még nem gyűjtötte össze a millióit, a másik konzorcium utjába pedig több akadály gördült, különösen a forgalmi tőke fedezését illetőleg.

Bécsben most megindult a találgatás, vajjon ki fog majd élére állani a híres régi színháznak, mely mindig büszkesége és sajátos nevezetessége volt a császárvárosnak. Többek között azt a később megczáfolt hirt is terjesztették, hogy a bécsi Deutsches Volkstheater igazgatósága veszi át a wieneni színház vezetését a czélből, hogy művészeiket mind a két színpadon léptessék fel.

Ma a szintársulat azon tagjainak, kiknek szerződése a folyó évi május 31-én lejár, értésére adták az igazgatónő eltávozását. Az olyan tagoknak pedig, kiknek még ezen időpontig nem jár le a szerződésük, köztük Náday Ilonkának, felmondottak.

Schönerer kisasszony utódjául két ember nevét vette szárnyaira a kombináció. Ezek

Lautenburg Zsigmond berlini és *Neumann* Angelo prágai színigazgató. Érdekes a dologban mindenesetre az a körülmény, hogy mind a két „utód” magyar ember.

Schönerer kisasszony már 1884. év óta áll a színház élén s így távozása nemcsak a közönség körében, hanem a színészek között is nagy lehangoltságot kelt.

A szolisták, karénekesek, zenekari tagok mind attól félnek, hogy valami új regime alatt az operett a régi kedves operett, kiszorítottatik örökre, arról a helyről, mely eddig alapja próbaköve, de egyszersmind legerősebb támasza volt az operette kedves, kedélyt vigasztaló muzsikájának.

SZÍNHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Péntek: Napoleon öcsém, bohózat. (Páratlan bérlet.)

Szombat: Napoleon öcsém, bohózat. (Páros bérlet.)

Vasárnap: Délután: A dolovai nábob leánya, színmű; Vizvári Mariska vendégtelleptével. Este: Napoleon öcsém, bohózat. (Páratlan bérletszűnet.)

* Az aradi színtársulat nagy változáson megy keresztül virágvasárnapon. Déri Jenő, a tenorista, tudvalevőleg a m. kir. operaházhoz szerződött, Pintér Imre, a baronista, az ujonnan szervezett nagyváradi társulat rendezőjévé lett, elmegy *Ruzsinszky* Ilona, a koloratur énekesnő, *Béley* Szidi opera- és operette-subrette és *Székelly* Anna alt-énekesnő, akik mindannyian akadémiailag képzett és igen szép hangú énekes erők. Elszerződött *Müller* Ottó karmester is. Azonban *Odry* Lehel továbbra is megmarad a társulat kötelékében, ami garanciát nyújt arra, hogy *Leszkay* igazgató ezután is gondot fog fordítani az operaeladásokra és törekedni fog az elveszett elsőrendű erőket lehetőleg pótolni. De a drámai társulatot is fellelte érzékeny veszteség éri két legkiválóbb tagjának távozásával. Pintérné Szép Olga, a Vigszínház volt művésznője, követi férjét a Somogyi társulatához. Kitűnő partnere, *Pethes* Imre, aki mint hősszerelmes és bonvivant, könnyedségével és eleganciájával jóval föltötte áll a vidéki színvonálnak, *Makó* Lajoshoz szerződött. Elszerződött október elsejétől *Gáthy* Kálmán is, a ki Nagyváradra megy, szintén Somogyihoz.

* **Napoleon öcsém.** *Guthi* Soma dr. a holnapi bemutató előadás egyik szerzője levelet irt *Leszkay* igazgatónak, melyben az előadás érdekében való néhány utbaigazítást ad. Különösen a sugó idézeteire vonatkozólag tett néhány figyelemreméltó megjegyzést, melyeket természetesen az előadáson alkalmazni is fognak. Azt még nem írta meg a szerző, eljön-e szerzőtársával a premiérre, de a színháznál várják őket. Mindenesetre kellemesen fogja őket meglepni, ha eljönnek a telt ház, mely előtt *Napoleon öcsém* színrekerül. Mert telt ház lesz azután itélve, hogy a földszinti jegyek több mint felét már ma elvitték a pénztárból. A mulatságos bohózatot természetesen a mi színészeink is a legnagyobb kedvvel tanulták és játszó. A főpróbát pénteken délelőtt tartják meg.

* **A dolovai nábob** — délután. Vasárnap délután *A dolovai nábob leánya* kerül színre a tegnapi szereposztással. A czimszerepet színházunk vendége *T. Vizvári* Mariska játssza a félhelyáru előadásban is.

* **Lindh** Marcella f. hó 25-iki hangversenyére ugyszólván minden jegy elkelt, ami nem csoda, mert *Lindh* Marcella művészete egyszerűen csodás. A művésznő tegnap tartotta hangversenyét Hamburgban és az elragadtatás, a művészi körök általános elismerése igazolja, hogy *Lindh* Marcella a jelenkor egyik legnagyobb énekművésznője. Aradon tartandó hangversenye iránt kettős okból nagy az érdeklődés, mert ezen hangverseny keretében tartja

Aggházy Károly budapesti zongoraművész is hangversenyét. A hangversenyre jegyek váltakozó *Révész* Nándor könyvkereskedésében, szabadság-tér.

* **Osztrigás Miczi sikere.** A *Lex Hainze* első eredményeképen *Osztrigás Miczi* a kit nálunk a vidéken is oly szívtelenül fogadtak, az összes német színpadokról letiltották. Milyen jó dolguk van a németeknek! Nem lehetne a *Lex Hainze* a magyar, de különösen a budapesti színházak egynémelyikére is kiterjeszteni?

A király a párisi kiállításban.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —
Arad, február 22.

A király ma délután két órakor megtekintette a párisi kiállításra szánt műtárgyakat az iparművészeti muzeumban.

A muzeum előcsarnokát a királyi látogatás alkalmából draperiákkal gazdagon feldisztették. A fényes csarnokban *Szell* Kálmán miniszterelnök, *Lukács* László, *Darányi* Ignác, *Hegedűs* Sándor és *Fejérváry* Géza báró miniszterek államtitkáraik kíséretében, továbbá *Császka* kalocsai érsek, *Lobkovitz* hadtestparancsnok és nagy számu előkelőség várta a királyt.

Ő Felsége *Paar* gróf főhadsegéd és *Föhnel* lovag sorhajó kapitány kíséretében érkezett. A muzeum előtt *Szell* Kálmán miniszterelnök a párisi kiállítás magyar osztályának kormánybiztosával, *Lukács* Bélával és a helyettes kormánybiztossal, *Miklós* Ödönnel fogadta.

Az előcsarnokban *Bálint* Zoltán és *Jámbor* Lajos műépítészeket, a párisi magyar kiállítás pavollinjának építő mestereit mutatták be a királynak. Bálintot megkérdezte Ő Felsége:

— Kész van már a magyar pavillon?

— Két év óta épül felség, s legközelebb már teljesen elkészül, — volt a felelet.

— Állandóan Párisban laknak most Önök? — kérde tovább a király.

— Igen Felség. Most is csak ebből az alkalomból jöttünk haza s még ma újból visszautazunk.

Lukács Béla ezután a párisi kiállítás térképét mutatta be, elmagyarázta a magyar pavillon elhelyezésének helyét és ismertette környezetét.

— Igazán nagyon szép iesz, — mondá a király.

A miniszterelnöki szobába ment ezután a király. Ott *Szell* Kálmán az elnöki asztalra mutatva így szólt:

— Ennél az asztalnál fog ülni az akkori miniszterelnök.

— Az akkori? — kérdi a király. — Remélem, hogy maga lesz az.

Rendkívül tetszett azután a királynak az ipariskola kiállítása, a melyet *Szterényi* József mutatott be és magyarázott. A király elismerésének itt a legmelegebben adott kifejezést.

— En láttam a két legutóbbi kiállítást; valóban meg vagyok lepve a hihetetlen haladástól.

Látható passzióval nézte a király a különböző államok huszár-egyenruháit. Itt tapasztalhatták kísérei, milyen alapos ismerője a katonai dolgoknak Ő Felsége. Mielőtt még *Lukács* Béla megnevezte volna, melyik hová való, a király sorra mondta meg a nemzeti-ségüket.

Vágó Pál huszárképe erősen megragadta a király figyelmét. Maga a festőművész magyarázta el a kép jeleneteit.

— Igazán nagyszerű dolog — mondá, a király, — na, ez fog tetszeni még csak a párisiaknak.

A modern huszárság képének szemlélése közben *Vágó* így szólt:

— Ez alá jön a Felséged szobra. Fölötte a kép azt a jelenetet ábrázolja, mikor a magyar huszár, nem törődve a halállal, Felségedért a tűzbe megy. Ez az eszme lelkesített engem a kép megfestésénél.

— Nagyon köszönöm — válaszolta a király, — igazán szép és megható ez a lelkesedés.

Ezután az erdélyi egyházi tárgyakat mutatták be Ő Felségének. *Tilgner* Ferencz szász képviselő volt itt a magyarzó.

A király megelegedését fejezte ki azon, hogy a szászok ennyi buzgósággal igyekeznek előmozdítani a magyar kiállítás sikerét.

Az ösfoglalkozások csoportjánál *Herman* Ottó ismertette a tárgyakat. — Az oláh pásztor szerszámok primitívességét látván, elnevette magát a király.

— Hogy ezeket még most is használják, az szinte hihetetlen. Hiszen ezek valósággal praehistorikus dolgok.

A magyar bojtár tűzkészletét kezébe vette a király és mosolyogva mutatta *Szell*nek:

— Igazi necessaire.

A pásztor kürt bemutatásánál *Herman* Ottó a hosszú üvegkürtön takaródót fuvatott el.

Itt bemutatta *Szell* Kálmán a királynak a budapesti francia konzult. A király így szólt hozzá:

— Ugy-e bár, ezek csupa kezdetleges dolgok; ha az ösfoglalkozási dolgokat meglátják majd Párisban, azt hiszik, hogy még — vadak vagyunk. De a modern tárgyak majd meggyőzik a nézőt az ellenkezőről. Oly dolgok vannak itt, a melyeknek nem lesz párjuk az egész kiállításon.

A kiállítás összes tárgyainak megtekintése után a király *Lukács* Bélának teljes megelegedését fejezte ki, azután *Thék* Endre telepére hajtattott a *Szent István*-szoba megtekintésére. Onnan *Jungfer* Gyula műlakatos gyárába ment a kovácsolt vastárgyakat megnézni.

A magyar-román barátság újabb megfontása.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —
Arad, február 22.

A *Magyar Szó* ma este megjelent száma — mint tudósítónk táviratban közli velünk — ismét „aradi levelet” közöl s folytatja azt a munkát, a melyet szombat esti első levelével kezdett meg több szándékos rosszakarattal, mint jólétesültséggel, az aradi magyar-román megbékélés ellen. — A levél czime:

Az aradi paktum.

Alczime:

— A román hazafias liga. —

A tartalma pedig a következő:

A nemzeti kérdéssel nagyon komolyan állunk itt Aradon. Különösen itt Aradon, a mely várost, anélkül, hogy bárki sejtette volna is, egy nagyváradi sajtóhír a hazafias román liga székvárosává tett meg.

Nézzük hát meg ezt a ligát és az aradi paktumokat.

Az egyik paktumot *Goldis* és *Mangra* kötötték. *Mangra* ezelőtt a legfanatikusabb nemzetiségi agitátor volt, de *Telegdy* József országgyűlési képviselő nemrég megtette az ország legjobb hazafiai egyikévé.

Ennek a gyönyörűség paktumnak java-része már teljesítve is van. — Nevezetesebb pontjai:

1. Az aradi görög keleti román egyházmegye összes takarékbetétjei az aradi „Victoria”-banknál egyesítendők.

2. Mangra Vazulnak, aki megcsinálta Goldis János püspökké választását, protosyncellé avatása.

Ez a kettő teljesen megtörtént.

3. A nagyváradai püspöki helynökséget ugyancsak Mangrának ígérték.

4. Ciorogariu Romulus, aki Mangra után a magyarságnak legnagyobb ellensége, a püspök titkárává neveztessek ki.

5. Russu Sirianul János, az aradi tulzó oláh lap szerkesztője, Lukaciu szócsöve, egyházmegyei iskolai előadónak neveztessek ki, s az egyházmegyei nyomda egyesíttessék a *Tribuna Poporului* nyomdájával.

Mangra, Ciorogariu, Russu és elvtársaik a Goldis támaszai, ezek azok, a kikkel a hazafias román ligát és a nagyváradai fiók-ligát megteremti.

Majd így folytatja:

És hogy Mangra mennyire ura a helyzetnek mutatja az, hogy most, mikor Goldis Mangra érdekében a miniszterelnöknél járt, minden hivatalos ügyben Mangra helyettesítette a püspököt, noha *Hamsea* Ágoston lenne a helyettese. Mangra valósággal fitogtatta, hogy mikor nincs itthon a püspök, de sőt ha itthon van is, ő a legnagyobb ur.

Mindezek nevezetnek román-magyar barátságának. A románok úgy is nevezik a maguk részéről: fajszeretet.

Mi előttünk, a kik sokkal régebb idő óta élünk Aradon és ismerjük ezeket az urakat, komikusak azok a tirádák, a melyeket a magyar-román barátkozásról irnak. Ép oly furcsa volt az aradi félhivatalos magyar napilaptól, mikor a *Magyar Szó* multkori cikkét támadta, hogy az illető cikk írója nem volt a püspöki aulában, mióta Goldis a püspök. — Hát nem volt az aulában; hanem látta az utcán, piacon ezt a csuf komédiát.

Nem állunk vitába a *Magyar Szó* „aradi levelének” írójával. Ma sem kevesebb a tájékozatlansága, mint multkori levelében, de végre is, ha ő — mint írja — az utcán, piacon szedi értesüléseit, azok megbízhatóbbak és elfogulatlanabbak bajosan is lehetnek. A nemzetiségi kérdést persze nem épen utcai szóbeszédekkel, meg piaci értesülésekkel lehet megoldani.

Elmérgecsíteni azonban annál jobban lehet. A levél írója a békességet meg akarja bontani minden áron, s piaci szenzációkat közvetít. Bizony sem nem okos, sem nem hazafias, hogy teszi. Nem a „félhivatalos aradi magyar napilap” mondja ezt — minket ért ez alatt bizonynyal az „utcán, piacon” értesült tudósító, adjuk tehát tudomására, hogy sem fél, sem semmilyen hivatalosak nem vagyunk, hanem függetlenek mindenektől liberális törekvéseinkben — mondja azonban ezeket a hazafias magyar ujság, a mely szomorúan látja, hogy csinálják namis információkkal feleslegesen a nemzetiségekkel való bajokat épen a magunk emberei.

EGYESÜLETI ÉLET.

(*) A vörös-kereszt-egyletnek február 25-ére hirdetett közgyűlése közbejött akadályok miatt nem lévén megtartható, az márczius 4-én 11 órakor a városház tanácstermében fog megtartani, miről a választmány tagjait ezuttal is értesíti az elnökség.

(*) A világi kaszinó f. hó 25-én délután saját helyiségében tartja évi közgyűlését. Tárgyai: A tisztikar jelentése, új tisztikar választása.

Gyilkosság az anyós miatt.

— Esküdszéki tárgyalás. —

Arad, február 22.

Ma tartotta az aradi esküdt bíróság harmadik tárgyalását, melynek fő érdekessége volt az a körülmény, hogy *éjjeli háromnegyed 11 óráig tartott*. Bizony, ha az ujság izgalmán tul lennének, talán meg is unták volna a reggel 9 órától éjjelig huzódó tárgyalást az esküdt urak. De most még érdekesen új a dolog s mikor este 10 óra előtt a törvényszék visszavonult, hogy az ítéletet meghozza, semmi fáradtság, semmi unottság nem látszott a csillogó villamos csillártól fényben uszó teremben.

Az esküdszéki tárgyalás iránt a közönség köreiből állandóan nagy az érdeklődés. A hallgatóság részére fentartott padsorok ma is az utolsó helyig el voltak foglalva. Az esküdszéki tárgyalási terem ajtajának kilincsét pedig egymás kezébe adták az érkezők egész nap. És tényleg az esküdszéki tárgyalásoknak sok oly érdekes mozzanata van, mely leköti a laikus publikum figyelmét.

A mai tárgyalást, mint elnök, újból *Fábián Lajos* kir. ítélőtáblai bíró vezette. Szavazó-bírák voltak: *Földes János* és *Köller János*. A jegyzői tisztet *Seress Barna*, a román tolmácsi tisztet pedig *Suciu János* dr. töltötte be. A vádhatóságot *Domokos László* kir. alügyész képviselte. A védői asztalnál *Parecz Béla* dr. ült. Mint orvosszakértő *Ormi Mór* dr. borosbesi járási orvos volt jelen.

Blaskovits Antal, *Bing Vilmos*, *Braun Mór*, *Schiek Dávid*, *Guttman Henrik*, dr. *Heitz Nándor*, *Simon Jenő*, *Hajek Rezső*, *Ivanovits Antal*, *Probszt Mihály*, *Hoffmann Antal*, *Fleischer Adolf*, *Juhász István* és id. *Palkó Ferencz* voltak a mai tárgyalás esküdtői.

A vádlottak padján *Stanyila Tódor* székácsi legény ült. Gyenge testalkatu, sápadt kinézésű, 23 évesnek látszó ember. Mikor a szuronyos fogházór az elnök parancsára bevezette, dacosan vágta oda ütött-kopott szalmakalapját a padra.

Sztanyila a sógorát, *Flórea Flórát* ölte meg fejszével az anyja miatt. Vádlott meggyilkolt sógorával egy háztartást vitt. Mult év november 13-án kora reggel *Florea* veszekedett az anyóssal. Ebbe a veszekedésbe beleszólt *Sztanyila* is, ki sógorát e közben fellökte. *Flórea* erre fejszéhez kapott és megfenyegette, hogy ha nem hágy néki békét, megöli. Erre *Sztanyila* is fejszét ragadott és annak élével káromszor fejbe ütötte sógorát, ki azonnal meghalt. Vádlott, ki tettét annak idején nagy kegyetlenséggel hajtotta végre, ma beismert mindent.

Megerősítették a vádat a tanúk is, kik között különösen a vádlott nőtestvére, a megölt *Florea* felesége volt érdekes. Látható örömmel igyekezett mennél több váddal terhelni az öcscsét, kit még ott a törvényszék színe előtt is átkozott. A folyosón megkérdezték az özvegy fátát, hogy nem sajnálja az öcscsét?

— Jobban sajnálom az uramat — volt a válasza.

Késő este volt már, mikor *Domokos László* alügyész megtartotta vádbeszédét, melyben szándékos emberölés miatt kérte a vádlott elítélését.

Utána *Parecz Béla* dr. mondotta el a védőbeszédét, melyben sok tudással párosult a szívre ható meleg hang.

Az esküdtök a vádlottat bűnösnek mondták ki abban, hogy sógorát fejszével agyonverte, előre meg nem fontolva, de anélkül, hogy erre akár önvédelemből, akár anyja megvédelmezése miatt szükség lett volna. Elfogad-

ták az erős felindulást, melyet az okozott, hogy a sógora anyját bántalmazta.

Háromnegyed 11 felé járt már az idő, mikor a törvényszék kihirdette az ítéletet, mely *Sztanyila Tódorra*, szándékos emberölésért, 3 évi börtönt, mint főbüntetést s 5 évi hivatalvesztést, mint mellékbüntetést szabott.

HIREK.

A király fogad.

— Az udvar köréből. —

Budapesti tudósítónk távirata alapján örömmel jelenthetjük, hogy a király jó egészségnek örvend s a tőle megszokott erélylyel és gyorsasággal végzi teendőit.

Nagy volt ma az élénkség a várpalotában. Egymás nyomában robogtak fel a diszes fogatok a várba. Dismagyart öltött nagy urakat röpitettek fel, akiket ő Felsége kihallgatáson fogadott.

Az általános kihallgatás délelőtt 11 órakor kezdődött, melyen megjelentek többek között ő Felsége előtt *Vaszary Kolos* biboros hercegprimás, *Császka György* érsek, *Desseffy Sándor* és *Bubics Zsigmond* püspökök, *Lobkowitz* herceg hadtestparancsnok, *Tizza Kálmán*, *Wekerle Sándor*, *Perczel Dezső*, *Hammersberg Jenő* koronaügyész stb. Együttesen fogadtattak: *Márkus József* főpolgármester és *Halmos János* polgármester, valamint *Hartig Sándor* és *Kuklay Béla* műszaki tanácsosok.

A királyi főudvarmesteri hivatal ma délelőtt értesítette a doktorbál rendezőségét, hogy ő Felsége a folyó hó 24-én a fővárosi Redoutuban tartandó bálon este pontban 9 órakor meg fog jelenni. Ő Felségét a lépcsőházban a bálbizottság elnöksége fogadja és kíséri be a bálterembe.

Mária Valéria főhercegnő, akinek megjelenése a bálon szintén tervbe volt véve, fenséges férjének ugyanakkor történő Budapestre érkezése miatt akadályozva van a megjelenésben.

A királyi várpalotába ma vonult fel az első honvédőrség is a király mostani itt időzése óta. A diszbe öltözött honvéd szakaszt *Bálványi* százados vezette. Elöl a honvéd zenekar ment *Bachó István* karmesterrel az élén és utközben magyar dalokat és indulókat játszott.

A felvonuló honvédőrséget utjában nagy tömeg kísérte. A budai várban, a Szent Györgytéren, a honvéd zenekar térzenét adott és a *Hunyadi László*, valamint a *Troubadour* több részletét adta elő. A térzenét óriási közönség hallgatta végig.

A honvédőrséget holnap délben váltják föl a királyi vártán.

— **Márczius 15.** A nemzeti ünnepélyeket rendező bizottság f. hó 23-án. pénteken, délután 5 órakor a polgári fiúiskola nagytermében ülést tart, melyre a bizottság összes tagjait tisztelettel meghívja: az elnökség. Az ülés tárgya: A márczius 15-én rendezendő ünnepségek részleteinek megállapítása.

— **Aradmegyeiek a király előtt.** Ő felsége előtt a mai általános kihallgatás alkalmával aradmegyeiek is voltak: *Wenckheim Frigyes* gróf valóságos belső titkos tanácsos, országgyűlési képviselő, továbbá *Králitz Gyula*, az aradmegyei belvizszabályozó társulat igazgatója. Ez utóbbi királyi tanácsossá történt kineveztetését köszönte meg a felségnek.

— **Jókai és a katolikus klérus.** A világbéke megvalósulásának tudvalevőleg buzgó harczosa *Jókai Mór*, ki a nemzetközi békekonferenciákon való szereplése folytán, mint békebarát is Európaszerte ismert névre tett

szert. Annál meglepőbb az a hír, melyet táviratilag jelentenek nekünk. Jókai a békeegyesülethez levelet intézett, melyben az egyesület elnökségéről lemond. Levelében hivatkozik arra, hogy a katolikus főpapok és nagybirtokosok nem támogatják az egyesületet s e közönyük oka — az ő személye, miután nem a katolikus, hanem a református vallást követi. Hivatkozik a főrendiház legutóbbi ülésére, hol egy irányadó és magas állású szónok kijelentette, hogy a nem katolikus egyéneket nyilvános pályán előre segíteni a katolikus klérusnak nem szabad, sőt megakadályozni kötelessége. Ebből levonja a konzekvenciát és az elnökségről lemond. Az egyesület, mikor Jókai szándékáról értesült, elhatározta, hogy felkéri a maradásra.

— **Az új kabinet a Reichsrathban.** A Reichsrath mai ülésén mint tudósítónk táviratozza — Körber miniszterelnök hosszabb beszédben fejtegette ki az új osztrák kormány programját. Biztos hangon, s nyugodt simasággal beszélt, mint aki alaposan ismeri a parlament hangulatát. És sikerült is neki bizonyos hatást elérnie, amennyiben hol a jobb oldal, hol viszont a bal tapsolta kijelentéseit. A külső jelek után ítélve, a miniszteriumnak ma szerencsés napja volt. Évek óta Körberé az első miniszterium, amelynek programját nyugodtan hallgatták meg. A miniszterelnök után Wolff képviselő beszélt. Támadja Körbert, mert beszédében valami titkos társaságról beszélt, valami békitő konferenciáról, a mely a parlament jogait bitorolja. Majd az ujonczjutaléokra nézve kijelenti, hogy a mostani törvényjavaslatnál sokkal fontosabb az 1898. és 1899. évi ujonczozás, amikor a 14. § alapján vittek katonákat. Azok az egyenruhások, akik most a Schmelzen sétálnak — mondá — 14. szakaszos bakák. Ezért a kijelentésért elnöki rendreutasítást kapott Wolff. Hosszabb vita fejlődött ezután ki arról, hogy megbeszélés tárgyává tételék-e most a kormányelnök nyilatkozata. Az ifju csehek erre vonatkozó javaslatát végre is leszavazták. Ezután az ujonczjutalékról szóló javaslatot, majd a sürgősségi indítványokat tárgyalták.

— **A nyári színház világitása.** Az aradi légszesz világitási társulat ajánlatot tett a városnak, hogy az építés alatt álló nyári színházba bevezeti a gázvilágitást. Ez ügyben legközelebb tárgyal a tanács.

— **Kautz Gyula bucsuja.** Kautz Gyula, az osztrák-Magyar bank volt kormányzója ma bucsuzott el a bank főtanácsától. Ezt a bucsut és a mi még a főtanács ülésén történt, a Bud. Tud. az alább következő nyakatekert stílusban adja hírül, a mit érdemes elolvasni már csak azért is, hogy a könyvomatossá szemenszedett szövegével a közönség is megismerkedjék. Ime:

„Az Osztrák-Magyar bank főtanácsa mai ülésének elején az állásától visszalépő Kautz Gyula dr. valóságos belső titkos tanácsos meleg szavakban bucsuzott el az ezuttal utolsó ízben egybegyűlt régi főtanácsától.

A vezértitkár előadta jelentés a főtanácsnak nem adott alkalmat arra, hogy a bankamatlatát megváltoztassa.”

— **A német trónörökös vizsgája.** A német császár legidősebb fia ma tette le érettségi vizsgáját Plön-ben, melynél a közoktatásügyi miniszterium megbízásából egy titkos kormánytanácsos volt jelen. A trónörökös persze, hogy sikeresen állotta ki a vizsgát és most átköltözik Potsdam-ba, hol majd külön udvartartást kap. Eitel Frigyes nagyherceg a napokban a hadapród-vizsgát teszi le.

— **Új pénzügyi főtanácsos.** A király Cseley Zoltán pénzügyi főtanácsosi címmel felruházott kataszteri helyszínelési felügyelőnek a pénzügyi főtanácsosi jelleget adományozta.

— **Halálozás.** Lendvai Sándort, az első magyar általános biztosító társaság aradi vezér-

titkárát súlyos csapás érte. Édesanyja, Lendvai Józsefné ma délután Módoson elhunyt. A megboldogultban Lendvai Miklós temesvári lap-szerkesztő is édesanyját gyászolja.

— **A városi pénztár betörője.** Az aradi városi pénztárba a napokban elkövetett betörés tettesét már kipuhította a rendőrség. A kiletét így már tudnák a betörőnek, de ő maga nincs sehhol. A rendőrség jelentést tett a törvényszék vádtanácsának s kérte, hogy adja ki a nyomozó levelet.

— **Sima Budapesten.** Tudósítónk jelenti: A kun-szent-mártoni járásbírósg által körözött Sima Ferencz Budapesten jár-kelel. Az utcán, kávéházakban láthatni őt. Most szerkesztőt keres lapja, a Csongrád megyei Ellenzék számára, mert eddigi szerkesztője, Gálffy Sándor bizonyos differenciák miatt megvált a laptól. Sima tegnap szerződtette szerkesztőül Szalai-Schlesinger Oszkárt, egy kiskorú szocialista agitátort, aki a legutóbbi kor-eskedésekben is részt vett Szentesen.

— **A nagylaki hazafiatlan pap.** Boór Lajos nagylaki evangélikus lelkész ismeretes ügyében Meskő Sándor dr. alispán a napokban hozta meg a másodfoku ítéletet. Az alispán ítélete ép úgy szól, mint a főszolgabíróé, vagyis jóváhagyta a 100 forint pénzbírságot.

— **László főherceg keresztfia.** Súlyos csapás érte Unterauer Józsefet, József főherceg udvari tanácsosát, Alcsuthon. László nevű, hét éves kis fia, rövid szenvedés után meghalt és tegnap rendkívüli részvét mellett el is temették Alcsuthon. A megboldogult keresztfia volt az ifjan elhunyt László főhercegnek. A mélyen sujtott apához a főhercegi család minden tagja küldött részvétáviratot.

— **Egy volt aradi szállodás csődje.** Csorvai Rieger Emil, az aradi Központi Szálló volt bérelője ellen rendelt ma csődöt a szegedi kir. törvényszék, mint csődbírósg, Csorvai nagyszámú hitelezői kérelmére. A követelések bejelentésére határidőül 1900. évi április hó 7. napját tűzte ki a törvényszék.

— **A magyar helységnevek.** A táviróhivatalok új névsorát most adta ki a berni nemzetközi táviróiroda. A magyar posta-és táviróvezérgazgatóság, mint a Posta Közlönyben olvassuk, ezuttal megtette azt a magyarság szempontjából fontos lépést, hogy a berni irodával általa közölt magyarországi helységnevek közé nem vette föl egyes helyeknek idegen elnevezését, amilyenek például Brassó—Kronstadt, Nagyszében—Hermannstadt—Sibiu, Zsom-bolya—Hatzfeld, stb., hanem csak a magyart adta. Ugy történhetett azonban, hogy a berni iroda azt híven, hogy ezek tévedésből maradtak ki, nagy jóakarattal belerakta azokat, „helyesbitvén” a feledékeny magyarok jegyzékét. A névlajstrom megjelenése után azonban a magyar igazgatás észrevette a jóakaratot és kívánta, hogy a magyar községek idegen nevei töröltessenek. Mindezek pedig abból következethetők, hogy a törlések csak egy pótív csatolásával történtek meg, amelyben föl vannak sorolva a törlendő idegen nevek. Az egész „esetben” az leginkább megjegyző, hogy ezt a szívesseget most már másodízben követte el a berni iroda.

— **Tartalékosok szerencsése.** A francia tartalékos katonákat nagy szerencse éri az idén. A kamara elhatározta, hogy a világhiállítás miatt az idén nem hívja be a tartalékosokat fegyvergyakorlatra. Lám, mire nem jó a kiállítás!

— **Döghust mérő hentesek.** Nagy szenzációt keltett a nyár folyamán ama leleplezés, mely szerint Kiss testvérek szabadkai, kiterjedt üzletkörrel bíró hentes cég, dögsertéshust dolgoztatott fel s azt a fogyasztó közönségnek husáruk s egyéb készítmények alakjában árusította el. A vizsgálatot Vojnics Béla rendőrkapitány vezette s kiderítette, hogy a feljelentés alapos és a szörnyű vád igaz, miért is Kiss testvéreket 400 korona pénzbüntetésre, a az iparjognak 6 hónapra leendő elvonására ítélte s a város területéről 5 évi időre kitiltotta a vakmerő henteseket. Ezen ítélet ellen Kiss testvérek a

minisztériumhoz felebbeztek, azonban eredménytelenségül, mert a belügyminiszter, a felmentő városi tanácsi ítélet megváltoztatásával, az első foku ítéletet hagyta helyben. Az ítéletet ma hirdette ki Vojnics kapitány a vétkes hentesek előtt, kik ennek folytán az üzletet felosztják és Szabadkáról elköltöznek.

— **Megölte a lokomotív.** A leemberg—bécsi gyorsvonat tegnap félórai késéssel érkezett meg Bécsbe. A késés oka — amint egy utas beszéli — az volt, hogy Pzeau mellett egy kis állomáson a gép elgázolt egy szegény vasúti munkást.

— **Ötvenéves lelencz.** Érdekes, talán pártját ritkító eset az, mely most közbeszéd tárgya Szegeden. Egy ötvenesztendős emberről van szó, aki egy éve ül a rendőrségi börtönben, mint illetőségének eldöntését váró tolonczjelölt, akit most a belügyminiszteri leirat — lelencznek nyilvánított. Az ötvenéves lelencz históriája a következő:

Tavaly történt, hogy a szegedi pályaudvarról egy embert vittek be a rendőrségre, mert gyanusnak nézték. A kihallgatás során azt mondta, hogy Weber Adolf a neve, de ezt semmivel sem tudta igazolni. Családja nincsen s teljesen egyedüláll ezen a világon. Majd az is kiderült, hogy morvaországi születésű és amerikai illetőségű. A rejtélyes ember ugyanis azt mondotta, hogy husz évet töltött Chicagóban, ahol anyjával együtt élt. Itt különféle módon kereste kenyerét, de mikor anyját elvesztette, arra gondolt, hogy Magyarországra jön. Azt is elmondotta, hogy ő törvénytelen származású és apját sohasem ismerte. Sok esztendei tengődés után 1899. tavaszán Szegedre vetődött. Alighogy megérkezett oda, a vonatról való leszállása után letartóztatták. Nem követett el semmi büntetésre méltó cselekedetet, de nem is tudott okmányokat fölmutatni, melyekkel igazolhatta volna morva mivoltát és chicagói illetőségét. A rendőrség Weber Adolfot, mint igazolvány nélküli csavargót a város-házi szuterénbe helyezte el. S azóta folyt a tárgyalás Weber Adolf illetőségének megállapítása körül. Chicagóban mitsem tudtak a különös morváról, tehát nyárára szabadon bocsátották, hogy valami munkát végezzen. Azután ismét befogták s a mai napig a rendőrség foglya a szerencsétlen Weber Adolf. Végre is a belügyminisztériumhoz fordult a szegedi rendőrség, hogy ez okosítsa ki ebben a különös ügyben. A miniszter ilyképpen döntötte el Weber Adolf sorsát:

„Hivatkozással az idevágó törvényekre, az az egyén, akinek illetőségi helye nem állapítható meg, úgy tekintendő, mintha lelencz volna s így odaváló illetőségű, ahol találtattott.”

Eszerint a chicagói ötvenesztendős embert a legmagasabb fórum, mint lelenczet, szegedi illetőségűvé tette, mi más szóval annyit jelent, hogy Weber Adolf szegedi honpolgár lett. Tolonczjelölt címet így elveszti a morva s egyévi rendőrközt után ismét folytathatja bolyongását, mint hivatalos szegedi lelencz.

— **Az obelasztin csizmák.** Schuster Konstantinról, a boldog emlékezetű váci egyházfődelemlről érdekes kis történetet hallottunk most. Akik a nagy emberek adomái gyűjtik, jó hasznát vehetik a megboldogult váci püspök alábbi tréfájának.

Schuster Konstantin egyik vidéki bérmautájában megszállt Szolnokon, ahol este előkelő társaság gyűlt össze a püspök udvarlására. Jelen volt a többek között egy nyugalmazott bíró is, aki különös szokásairól híres, eredeti alakja volt Szolnok társaséletének. A különöz öregnek egyebekben az a sajátos szokása volt, hogy télen-nyáron obelasztin csizmákban járt. Ezen az estén is így jelent meg a püspök előtt. Bemutatásakor az egyházfőedelem első tekintetre észre vette az öreg ur különös lábbelijét, egy pillanatra gondolkodott, majd vidáman így szólt:

— No, én hetvenöt éve vagyok már suszter de még életemben ilyen csizmákat nem láttam!

A körülállók hangos derűtséggel fogadták a püspök tréfás megjegyzését, de ő hirtelen melegség

gel elkapta a bíró kezét és hosszasán, barátságosan megszorította. Tudni kell, hogy az egyházfejedelem élezei fulánkját sohasem hagyta benne a megtréfált ember szívében.

— **Halál a pocsolyában.** Borzalmas véget ért a szegedi tanyákon tegnap egy ember. A felsőközponon mulatozott Hegedüs György foltozó cipész a Bárkányiné-féle korcsmában. Az italozás belenyult a késő éjszakába és a vendéglősnek hasztalan figyelmeztette a vargát, hogy már elég volt a borból, ez bizony tovább is buzgón öntögelett a garatra, míg végre egészen elázott. Ejjelre ott is maradt a korcsmában, hogy kialudja mámorát. Reggelre ébredve még mindig nehéz volt a feje Hegedüsnek, aki most már a hazamenésre gondolt. Elhagyta tehát a korcsmát, s bizonytalan léptekkel hazafelé indult. Utközben valami nagy vizállásos helyre ért, melybe belebukott. Hosszas kínos vergődés után a szegény iparos belefutott a pocsolyába. Bárkányiné, a vendéglő tulajdonosnéja akadt rá a halott Hegedüs Györgyre. Nyomban kihúzták a mély árokból és értesítették a családost is a megrendítő szerencsétlenségről.

— **Gyilkosság a puska miatt.** Véres esemény színhelye volt *Talpason*, mint onnan írják, *Farkas* András háza. *Hell* Antal fegyvert vett tőle, s mikor látta, hogy rossz, vissza vitte neki. *Farkas*nak nem tetszett, hogy a vásár fucscsba megy s e fölötti haragjában a puskával mellbe lökte *Hell*t. Jelen volt *Farkas* sógora is, ifj. *Szabó* György, ki a durvaságban túl akart tenni *Farkas*on. *Hell* után futott és egy téglával úgy fejbe vágta, hogy eszméletlenül terült el a földön. A szerencsétlen ember koponyarepedést szenvedett s agyvérömlénye lett s ráadásul meg orcsontját is betörték, úgy hogy nem marad életben. Ifj. *Szabó* Györgyöt letartóztatták.

— **Két lány és a kapukulcs.** Ezuttal a kapukulcs, nem valami pikáns dologgal van összekötöttesben, mint azokban a történetekben, hol a szerelmes lovag az üdvözítő kulcsot megkapja. Itt a kapukulcs igen durva szerepet játszott, mint fenyver egy verekedő amazon kezében *Kovács* Berta és *Mandics* Ilka a traviaták zárdájába tartozó leányok összeverekedtek ma az utcán és *Mandics* Ilka barátjának kapukulccsal bevverte a fejét. Az eset nagy csődületet keltett, úgy, hogy a rendőrség már véres drámáról kapott jelentést. Pedig az egész dolog nem volt sok, de elég ahhoz, hogy a verekedő hölgyet megbüntessék.

— **Egy újságíró kaladjai.** Táviratban már hirt adtunk róla, hogy a londoni Reuter-ügynökség egyik haditudósítója, *Hutton*, aki két hónappal ezelőtt benrekedt *Ladysmith*ben, kiszökött a buroktól körülzárt városból. Az angol újságíró február 14-én *Durban*ból levelet írt londoni ismerőseinek, melyben a következőképpen írja le szökésének viszontagságait:

Miután *Buller* tábornok harmadizben is kudarcot vallott *Ladysmith* fölmentésének kísérletével, elhatároztam, hogy megszököm a városból. *White* tábornok engedelmével, egy bensülött kíséretében, este hét óra után gyalog elhagytam a várost. Tán 3 kilométert gyalogolhattunk, amikor egy nagyobb bur csapat közelébe jutottunk. A burok menten észrevettek és ránk lőttek, de mi hirtelen leguggoltunk a nagy sziklák mögé, úgy, hogy a golyók fejünk fölött süvitettek el. Félórahosszat nyugodtan feküdtünk, aztán hosszabb ideig négykézláb csuszáltunk előre borzalmas utakon sziklás ösvényeken, míg el nem jutottunk *Pieters* községbe, ahol két bur tábor van. Ismét észrevettek bennünket, ismét négykézláb, sőt hasmánt kellett csuszálnunk, de már nemcsak köves utakon, hanem túskebekrok között is. Hajnaltájt, vasárnap reggel, egy elhagyatott kaffer kunyhóhoz értem, ahol egész nap meghúzódtam és aggódalmasan figyeltem a burookra, akiknek őrájait minduntalan a kunyhó közelében jártak. Este ismét elhagytam a kunyhót és a *Tugela* partján folytattam utamat bensülött vezetőmmel, míg el nem jutottunk egy kraalba, ahol huszonnégy óráig maradtunk. A kraal ajtajából megfigyelhettem egy bur csapatot, mely a szomszédos hegyeken

kecskebakokra vadászott. Szinte elhült bennem a vért, amikor észrevettem, hogy három bur lovas a kral felé vágtat. Képzletben már a pretóriai börtönben láttam magamat, de a bur lovasok beérték azzal, hogy tejet kérjenek bensülött vezetőmtől. Amikor megkapták, eltávoztak. Hétfőn este átkeltünk a *Tugelán*. Levetettük ruhánkat, fejünkre kötöttük és inunkszakadtából küzdve a hullámokkal, átusztunk a folyón. — Amikor aztán partra értünk, felöltöztünk, s mocsaras vidéken át, a hol csak úgy hemzsegett a kigyó, felvergődtünk valahogy egy magas hegyre, a honnan már megpillantottuk utunk célját, — *Chieveley* városát. Most már megfeszítettük végső erőnket. A bensülöttek segítségünkre voltak s ha közelébe kerültünk a buroknak, mindig megmutatták a kerülő utakat, melyen az ellenségtől megmenekedhettünk. Végül biztos területre értünk és vezetőm meglepéssel kiálthatta: „Három óra múlva *Chieveley*be érünk, ott nincsenek burok!” Új erőre kaptam, gyorsabban törtem előre és 13-ikán reggel hét órakor diadallal bevonultam *Chieveley*be. Miután tisztelegtem *Sandbach* ezredesnél és *János* őrnagynál, fölültem a vonatra és pár óra múlva *Durban*ba érkeztem, rongyosan, mosdatlanul, fésületlenül, mint valami megszökött fegyencz, akiben senki sem sejtette volna a Reuter-ügynökség haditudósítóját.

— **Farsangi album.** Gyönyörű diszmű van sajtó alatt, — mely mint már jeleztük — négy-száz aradi és megyebeli bálozó hölgy és tánczos arczképét, emléksorait és autogramját közli. A gyönyörű kiállítású album anyagának nagy része már együtt van, de még sem teljes. Ezért a szerkesztők elhatározták, hogy márczius elsejéig meghosszabbítják a fénykép felvételre kitűzött határidőt. Akik felszólítást kaptak, de még nem vétették le magukat, felkértem, hogy látogassanak el *Honisch* L. István műtermébe, ahol dijtalanul csinálják meg a felvételeket.

— **Omladozó kávéház.** *Ujpesten*, az *Arpád* uton levő *Arpád-kávéház*ban ma este a menyegyzet egy része leszakadt. Faltörmelékek, vakolat és tégladarabok hullottak alá. A lezuhanó tégladarabok *Ováry* István magánzót, a ki az egyik asztalnál ült a fején annyira megsebesítették, hogy a lakására kellett szállítani. A rendőrség további intézkedésig a kávéházat bezárta.

— **Fogadás az olasz királynénál.** *Margit* olasz királyné most nagyban fogadja a Rómában időző idegen, főképp francia és amerikai hölgyeket. A hölgyeknek bizonyos szabályokat kell a magánfogadásoknál szem előtt tartaniok. Első szabály, hogy kifogástalan szabású selyem, atlasz, brokát, vagy sima selyemtolettben jelenjenek meg, míg a gyapjuszövetet, amely iránt a királyné nagy ellenszenvvel viseltetik, mellőzniök kell. A ruha uszályos legyen, kabátot köpenyt, vagy boát otthon kell hagyni, sőt a kalap, fátyol és napernyő sem kap kegyelmet. Az öltözéknek ugyanis nem szabad azt a benyomást keltenie, mintha sétálásra vették volna fel. Csak a leányoknak engedi meg a királyné a kalapviselést, de a kalapnak gazdagon kell tollal diszítve lennie. Az ékszereket nem szabad mellőzni, de a karperecz számüzve van és gyűrűt is csak keveset szeret a királyné a hölgyek ujjain látni. Halványzürke keztyű egészítse ki a tolettet, de a jobb kéz fedetlen maradjon. A hölgyek kíséret nélkül, egyedül jelennek meg. Tíz percczel a fogadás előtt már a palotában kell lenniök. A harmadik előszobában várakoznak, míg a sor rájuk kerül. A fogadóterem ajtajában a szolgálattelvő udvarhölgy jelenti be a hölgyet. A belépő hölgy háromszor hajlik meg. Először belépéskor, másodsor a terem közepén, harmadszor a királyné közelében. A királyné egy alacsony pamlag előtt állva fogadja és ülésel kínálja meg látogatóját, akinek tetszésére van bizva, hogy a királynő kezét megcsókolja, vagy nem. Persze a hölgyek mindannyian élnek az engedelmével. A bemutatott hölgy csak akkor szól, ha a királyné megszólítja. A felelet lehetőleg rövid kell, hogy legyen. Nemrég mulatságos jelenet játszódott le a fogadásnál. A királyné egy ösmert dollárkirálynőt fogadott, aki mindjárt a bemutatás után a következő kérdést intézte a királynéhoz:

— Azt hallottam, hogy a kedves férje szenvedélyes vadász. Igaz?

A királyné mosolyogva igent mondott és csakhamar félbeszakította a társalgást. A királynő tudvalevőleg sok nyelvet tud és vendégeivel anyanyelvükön szokott beszélgetni. Ez a körülmény, valamint az uralkodónő megnyerő szeretetreméltósága még a legfélénekbb hölgynek is visszaadja nyugodtságát.

— **A kis kalap.** *Párisban* nagyon elterjedt a bizsu kereskedők és ékszerészek kirakataiban az ugynevezett auteuili kis kalap. Ez egy kis aranykalapocská, amelyet bizsunak vásároltak a francziák nagyon gyakran az utóbbi időben, mivel a francziák felfogják rögtön a tréfát és szeretik megderüsíteni apró hecczekkel az életüket. Senki sem kételkedhetik abban, hogy az auteuili kis kalap nagyon élénk czélzás ama köztársasági elnöki czilinderre, amelyet ama hirhedségre vergődött automobil-báró zuzott be az ezüst fogantus botjával az auteuili turfon. Tehát a kis kalapocskák kellemetlenül czélozgatnak a legfőbb állami méltóság egy kellemetlenségére és pedig mindenképpen szemérmetlenül, mert a kirakatokban tömegesen ott ékeskedik a felírás: az auteuili kis kalap. A rendőrség buzgón neki látott a razzianak és napnap után jelennek meg az ékszeres boltokban és bevonatják a kalapkákat. Persze azt nem tilthatja meg azért semmiféle rendőrség, hogy a kereskedők ne áruljanak zsuzsunak kis arany kalapkákat, s azonkívül a kereskedők ravaszok és elnevezik most mindenféleképpen az aranykalapkákat. Leggyakrabban a rongyszedő kalapjának. A hatóságoknak azonban meg van a megtorló eszközük. Ott van a fémjelző hivatal. Jön az ékszerész az aranykalapkákkal, hogy rányomják a próbát.

— Nem bélyegezhetem le — mondja a boldogtalan hivatalnok — gyanus tárgy. Semmi kétség, ez az a kalap . . .

És itt megakad.

— De hát kinek a kalapja? — kérdi ártatlanul az ékszerész. — Nem tudom, mire gondol, ez a „rongyszedő kalapja.”

És a hivatalnok rányomja sóhajtozva a kalapkákra a próbát.

— **Holttest a Marosban.** *Pécska* határában tegnap egy ismeretlen férfi holttestét fogták ki a *Marosból*. Az öngyilkosságot kizárni látszik azon körülmény, hogy a holttesten csak alsó ruha van s szíve és gyomra táján erős szurási seb látható. A főszolgabírószág intézkedett az elszállítás és boncolás iránt, megtéve a lépéseket arra is, hogy a halott kilétét és halálának körülményeit megállapítsák.

— **Szabó, szállodás, váltóhamisító.** *Münchenből* folyó hó 20-iki kelettel azt az értesítést kapjuk, hogy ott, a múlt év végén felépített pompás új szállodának a *Reichshof*-nak tulajdonosát, valami *Baureis* nevű urat letartóztattak, *Baureis* eleinte szabó, azután építési vállalkozó, szálloda tulajdonos, majd meg váltóhamisító lett. Körülbelül 100,000 márka erejéig hamisított váltókat.

— **Aszfalt-tó.** *Trinidad* sziget nyugati partjához közel van egy aszfalt-tó. Az aszfalt, ott egy kráterhez hasonló körformájú medencében körülbelül 40 hektárnyi területen terül el. Az aszfalt már itt is oly szilárd anyagu, hogy rajta kényelmesen el lehet sétálni, csak a rianásokra, és kerek szakadékokra kell ügyelni, melyek időnként vízzel vannak telve. Ezen medencéből egy aszfalt folyó vezet a tengerhez. Ezen a folyóból egy kis néger czölöpfung is emelkedik ki. A 13 méter mély medence partjait buja, tropikus növényzet borítja el, melynek zöld színe erősen elüt a fojó fekete színtől. Az aszfaltot innen vagy nyers állapotban viszik el hajón, vagy pedig előbb megfőzik, miáltal agyagtartalma kiesik, a benne levő víz pedig elpárolog.

— **Szerencsétlenség a Ganzgyárban.** A Ganzféle waggongyárban ma délelőtt egy munkás szerencsétlenül járt. *Fodor* János 25 éves napszámot munkaközben egy waggon elgázolta. A szerencsétlen ember ballábát a kerekék le-

szakították és mellét is behorpasztották. A segítségül hívott mentők súlyosan megsebesülve vitték a Rókus-kórházba.

— A vidék egyik legkedveltebb bevásárlási forrása, aradi emléktárgyak és ajándékokra nézve Porter Vilmos koronás áruháza Aradon, az Andrássy-téren a Központi szálloda épületében. A helybeli közönség és az idegenek különös figyelmébe ajánlható ezen népszerű üzlet.

— Az állami ménekkel való fedeztetés megkezdődött Aradon, amennyiben a mének már megérkeztek. A fedeztetési díjakat a következőképen állapították meg: angol telivért 8 frt, arabs ménért 4 frt, közönséges fajtaért 3 frt.

— T. Üzletfeleink szíves tudomására hozzuk, hogy Révész Nándor könyv- és papírkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265. sz.) képviselősséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

Választás az iskolaszékben.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, február 22.

Aradváros iskolaszéke ma délután tartotta rendes, havi ülését, melyre nagy számmal gyülekeztek össze az iskolaszéki tagok. A nagy érdeklődés oka az volt, hogy a tárgysorozatban választás volt kitűzve. Györgyössi Rudolf nyugalmomba vonultával megüresedett tanítói helyet töltötték be a segédtanítók közül való meghívás útján s így egy segédtanítói állás betöltésére választás történt. Egy beadvány, mely a polgári iskolai igazgatók fizetési szabályzatának megválasztását célozza, hosszú vitát okozott, melyben sok érdekes dolog került sorra. Az ülésről tudósításunk a következő:

(Bejelentések.)

Az ülés elején Salacz Gyula polgármester megemlékezett arról a vesztéséről, mely az iskolaszéket Sallai Béla dr. elhunytával érte. A megboldogult tevékeny tagja volt az iskolaszéknek s ezért indítványozza a polgármester, hogy emlékét iktassák jegyzőkönyvbe, ugyancsak a halála feletti részvétet.

Millig József iskolafelügyelő bejelenti hogy Gellér János tanító, betegségére való tekintettel, három heti szabadságot kér. Megadják.

Ivanovszky Mária tanítónő fizetésemelést kér, mit 1901. évi január 1-től kezdődőleg megszavaznak.

(A választás.)

A polgármester jelentése nyomán tudomásul veszik, hogy Györgyössi Rudolf tanító nyugalmomba vonult. Megüresedett helyét meghívás útján egy évi próba időre betöltik. Ajánlja, hogy a kisegítő tanítók közül hívják meg azt, aki legrégebben működik. Ez Korom József. Felszólítja az iskolafelügyelőt, hogy mondjon eddigi működéséről véleményét.

Az iskolafelügyelő szerint az iskolaszék teljesen megbízhatik Koromban, ki eddig is teljesen megfelelt állásának.

Az iskolaszék ezt tudomásul véve, egyhangúlag Korom Györgyöt választja meg a helyre.

Korom előléptetésével egy kisegítő-tanítói hely üresedett meg, melyre több pályázó jelentkezett.

A polgármester indítványozza, hogy adják az állást annak, aki legjobb képesítéssel bír. Ez — mint az iskolafelügyelő jelenti — Pataky Sándor.

Avarfy Ferencz indítványozza, hogy szavazással válasszák meg az új kisegítő tanítót.

A szavazás megejtetvén kapott:

Pataky Sándor 13,

Bérczi Odön 11,

Vlajkovičs Dusán 11 szavazatot.

Az állást így Pataky Sándor nyerte el.

(Vita az igazgatók fizetése miatt.)

Simon Karolin polgári leányiskolai igazgató és Almási T. Pál polgári fiúiskolai igazgató az iskolaszék elé beadványt terjesztettek, melyben kérik, hogy az igazgatói működésükért eddig tiszteletdíj címén nyert évi hatszáz forint fizetésükhöz esatoltassék s így magasabb fizetési és rangosztályba helyeztessenek, hogy a 600 frt nyugdíjakra is beleszámíttassék.

A polgármester már csak azért sem tartja a beadványt, mert megtörténhetik, hogy az igazgatókból újra tanítók lesznek s mint ilyenek mennek nyugdíjba.

Boros Vida hosszasan szólott az ügyhöz. Az iskolaszék az ide benyújtott kérelmeket rendszerint két szempontból bírálja el, először hogy méltányos-e, és másodsor, hogy nem jár-e újabb teherrel a városra, mert gyakran kénytelenek vagyunk a még oly jogos kérelmet is mellőzni, ha a vele járó költségekre nem vállalkozhatunk. A jelen kérelem méltányos is és a városra sem hárít újabb kiadásokat, mert a polgári leányiskola igazgatójának nyugdíját az állam fizeti, a polgári fiúiskola igazgatóját pedig csak kivételesen a város, mert utódjának nyugdíja szintén az állam terhére esik. — Azt az ellenvetést, hogy a polgári iskolai igazgatók csak igazgatással időlegesen megbízott tanítók, a gyakorlat meghazudtolja, miután az eddigi igazgatók mind valóságos és igazi igazgatók voltak. Különben mindenütt az országban, első sorban az állam polgári iskoláinál az igazgatói állás külön status, mely az ugyanazon intézetbeli tanítóknál magasabb rang és fizetési fokozattal bír. Így a kérvényező két igazgató sem kér egyebet, mint ami másutt már mindenütt megvan.

Salacz Gyula polgármester nem tartja helyesnek, ami ez esetben bekövetkezne, hogy az igazgató fizetése magasabb legyen a feléje rendelt iskola felügyelő fizetésénél.

Hász Sándor indítványozza, hogy küldjenek ki egy bizottságot, mely ez ügyben tanácskozná és esetleg a fizetési szabályzatot módosítaná.

Remetey F. Károly és Fényes Dezső hozzászólásai után, Barabás Béla dr. úgy véli, hogy a jelen esetben kivételes álláspontra helyezkedhetik az iskolaszék. Ajánlja a kérelem meghallgatását.

Millig József felolvassa a népiskolai törvények vonatkozó részét, melyből kiténik, hogy az igazgatók az igazgatói teendők vezetésével egy időre megbízott tanítók s ezért nincs helye a beadványnak.

Boros Vida szerint a népiskolai törvények felolvasott pontja, mely szerint az igazgatók sajátképen az igazgatással időlegesen megbízott tanítók, nem ide vág, vagy legalább is a gyakorlatban többé alkalmazásban nincs. Mert hiszen első sorban maga az állam összes polgári iskoláiban magasabb rang és fizetéssel bíró igazgatói állásokat szervezett, mintegy százhuszat. Es így van ez más polgári iskolákban is. Nem jutunk tehát ellentétbe a törvényekkel, ha mi is úgy teszünk, mint az állam a saját iskoláiban és a két igazgató pótlékát azok rendes fizetésébe számítva, állásukat véglegesítjük. Az erre nézve módosítandó szabályzatokban különben fel lehet venni, hogy az új igazgatók három évre ideiglenesen választatnak.

Rieger Imre a polgármester előbbi megjegyzésére bizonyítja, hogy az állami iskoláknál sokszor megesik, hogy az igazgatónak kisebb a fizetése, mint az alája rendelt tanárnak.

Nesnera Aladár hosszasan szól az ügyben és Boros Vida álláspontjára helyezkedik. Tizenhét évig tanított a polgári iskolánál s így tudja, hogy a teendővel túlhalmozott igazgató rászolgál arra, amit beadványában kér.

Végül a fizetési szabályzat módosítása szükségének megállapítására, illetőleg ennek keresztülvitelére Millig József iskolafelügyelő elnöklete alatt bizottságot küldtek ki, melynek tagjai: Boros Vida, Nesnera Aladár, Rieger Imre, Hász Sándor, Simay István.

Ezzel az ülés véget ért.

Jelen voltak Salacz Gyula polgármester elnöklete alatt: Abrai Lajos, Almási T. Pál, Avarfy Ferencz, Barabás Béla dr., Boros Vida, Bokor Alajos, Csák Czirjék dr., Csécsi Imre, Csik János, Domonkos Lajos, Fényes Dezső, Fetter Géza, Hász Sándor, Edvi-Illes László, Kristyórány János, Marschall Lajos dr., Millig József, Müller Károly, Nesnera Aladár, Neuman Adolf, Nikolits Péter, Péterffy Antal, Posgai Lajos dr., Putnik Mihály, Reicher Ferencz, Remetey

F. Károly, Rieger Imre, Simay István, Szathmáry János, Szontag Gyula, Schuszter Illés, Tedeschi Viktor, Telescu György, Varjassy József, Walder Gyula.

MULATSÁGOK.

Farsangi naptár:

Február 24. Alarczosbál Uj-Aradon. — Az aradi összes asztalossegédek tánczvigalma (Vass szálloda.) — A brádi fiatalok alarczos bálja (Hungaria-szálló.) — A waggonyári magyar munkások dalkörének hangversenyével egybekötött tánczvigalma (Központi szálló.) — Buday Ida táncziskolája növendékeinek tánczvizsgálja (Fehér Kereszt.) — A soborsini tisztviselők tánczestélye (Arany Szarvas.) — Honvédtisztok tánczestélye Vári-sörccsarnok.)

Február 25. A nagy-butyini szegény gyermekek felruházó egyesület mükedvelő színelőadással és társasvacsorával egybekötött tánczestélye (Kaszinó.) — A gyoroki önkéntes tűzoltók tánczvigalma.

Február 26. A filharmonikusok tréfás estélye (Fehér Kereszt.) — Tánczvigalom Paulison (Nagyvendéglő.)

Február 27. Ronacher-estély a várbeli tiszti kaszinóban 9 órakor.

Március 3. A mérnök- és építész-egyesület táncmulatsága (Központi szálló.)

(=) Tánczvigalom Paulison. Február hó 26-án Paulison, A nagyvendéglő emeleti termeiben a megalakult dalárda javára zártkörű tánczvigalmat rendeznek. Belépti-díj: személyenkint 1 korona, Családjegy 3 korona. Kezdeté este 8 órakor.

(=) Az országos vörös kereszt-egyesület új-aradi fiókjának f. hó 17-én tartott tánczestélyén a következők voltak szívesek a fiókegyesület segélyalapja javára felülfizetéseikkel hozzájárulni: Hemmen Ferencz kanonok (Temesvár), Kristofcsák Gyula, Uj-aradi takarékpénztár igazgatósága 10—10 koronát, özv. Hemmen Mátyásné 8 koronát, dr. Hemenn János, Herold Dezső (Kis-Szent-Miklós), özv. Kovacsics Gyuláné, Sármezey Arpad (Szépfalu), Schaffer Béla, dr. Szarnyassy Béla 6—6 koronát, Berthe György, özv. Cichini Emilia, Foitsek Károly, Grünwald Odön, Horváth Imre (Arad), Morgenstern Gyula (Arad), Moys Dezső tüzérőrnagy (Kis-Szt.-Miklós), Netter Márton, özv. Paulovics Györgyné, Hruzek Béla, dr. Rittich Antal, Teichert János, Wittenberger Antal (Temesvár) 4—4 koronát; Brunner Béla (Arad), Bürger Ferencz (Zádorlak), Csiky Lajos (Szépfalu), Fehér Ferencz, Fock Viktor, Grunz Miklós, Herdt Miklós, Lambert Ferencz, Metzger Márton, Panian Endre, Pommersheim János, Prinz Fiedl, Rigler Zsigmond, özv. Schlesinger Hugoné, Schmidt Károly (Szépfalu) Stojakovits Dafine, Wagner János (Fönlak), Weisz Adolf, Zircher Antal 2—2 koronát; Keher Károly (Elek), Margittai Károly, Reiner Jakab 1—1 koronát. Fogadják a nemesszívü adakozók ez uton is a fiókegyesület választmányának hálás köszönetét.

(=) A csermői önkéntes tűzoltó egyesület által f. február hó 18-án rendezett táncmulatság alkalmával felülfizetni kegyesek voltak: Holländer Sámuel, Vertán Ernő urak 8.50—8.50, Gherba György ur 4 kor., Holländer Miksa, Berker Armin 3.50—3.50, Mauró József 2.50, Hangi Gyula, Popovits Döme, dr. Flamm Bertalan, Schreyer Jakab, Töröcsik L. urak 2—2, Kotvics Kálmán, Panyigay Béla, Mihucz György urak 1—1 koronát. Stern Arthur, Keresztes Lajos, Scheer Zsigmond, Magyar György, Csotye Sándor, Stein Ede, Weisz Adam, Illes József, Wolff Zsigmond, Paprika Antal, özv. Páhoróé, Embey István, Weiser Márton, Ostermann János, Osterman Péter, Fűredi Adolf, Zsulán György, Rauch Alfons, Grünfeld Sámuel urak 50—50 fillér, Gyalokay Gyula u 40 fillért. Összesen 53 korona 40 fillér. Fogadják az adakozók ez uton is az egyesület halálját.

TÖRVENYKEZÉS.

§ Ember-vadászat. A pestmegyei Karti község híres a fegyházviselt verekedőről. Génosz, duhaj nép lakja, a melylyel sok dolgot van a büntető bíróságnak. Tavaly husvét hétfőjén agyon akarták löni ifj. Lados István főlovast, Sőregi Józsefnek, a duhaj, verekedő banda fejének régi haragosát. Sőregi aznap reggel kiállott a községháza elé és így szól: — No, ha valamelyik haragosom ma elém kerül, megreszkírozok vagy hat esztendőre lelövöm.

Már pedig, ha Sőregi József így beszél, lehet hinni, mert ő élete javát ilyen dolgok töltötte fegyházban. Estefelé ifj. Lados István

ötödmagával a „Gyémánt zsidó” korcsmájába indult, amikor egyszerre három lövés dördült el mögötte, s a golyók a társaság fölött röptek tova. Ladosnak igen rossz kedve lett ettől, s hamar ott is hagyta a mulatókat. Hazamenet, amikor a Sőregi István házánál elhaladt, valóságos sortűz fogadta. Husz lövés dördült el hét fegyverből, mely után ifj. Lados István összezdudott karral futásnak eredt. Támadóit utána iramodtak s valóságos hajtóvadászatot tartottak rá a község utcáján s még tizenkilencszer lőttek utána. Ladost csakis a véletlen mentette meg a haláltól.

A pestvidéki törvényszék, a csendőrség feljelentésére, szándékos emberölés büntetnének kísérlete miatt vád alá helyezte Sőregi Józsefet, Sőregi Andrást, Sőregi Jánost, László Andrást, Sőregi Istvánt, Sőregi Pált és Sőregi Mártont. A végtárgyaláson a hét vádlott folyton tagadott, s közülök ötöt bizonyítékok elégtelensége miatt kénytelen volt fölmenteni, Sőregi Józsefet azonban három évi fegyházra, Sőregi Jánost pedig másfél évi börtönre ítélte. A kir. tábla a Sőregi János büntetését 2 évi fegyházra emelte fel, egyebekben helyben hagyta a törvényszék ítéletét. Így ítélt ma a kuria I. büntető tanácsa is *Nedeczky* bíró előadása alapján.

§ **Bosszuálló férj.** *Full* István ó-budai kocsis iszákos, korhely ember volt világeletemben. Ó-Budán a legöregebb emberek se emlékeznek, hogy valaha józanon látták volna. A felesége, *Németh* Anna folyton-folyvást korholta, verte, de ezzel csak azt érte el, hogy az ura még többet ivott. Tavaly április 22-én megint becsületfogytáig leitta magát, s torka szakadtából énekelve, hazafelé düllöngélt. Felesége amugy magyárosan összeteremtette. Erre aztán annyira feldühödött, hogy revolvért rántott elő, s az asszonyra lőtt, aki sikoltozva menekült. *Full* István a füstölő revolverrel utána iparkodott, miközben éktelenül káromkodott. A zajra összeverődött tömeg utját akarta állni, de a részeg kocsis nagyot kiáltott:

— **Eltakarodjatok, mert agyonlőlek benneteket, mint azt a rossz asszonyt!**

Néhány bátor ember mégis lefűlelte s átadta a sarki rendőrnek. Az asszonynak az ijedségen kívül más baja nem esett. A budapesti törvényszék *Full* Istvánt sulyos testi sértés miatt félévi börtönre ítélte. A kir. tábla *Desseuffy* Marcell bíró előadása mellett ma helybenhagyta az elsőbírási ítéletét.

KÜLÖNFELEK.

□ **Előkészület.** *Utaz* (a fogadóban): Pinczér! Szobát és a panaszkönyvet!

Pinczér (ámulva): Ha szabad kérnem alázattal, kicsoda panaszt méltóztatik beírni akarni?

Utaz: Na csak hozza azt a könyvet. Majd csak akad valami!

□ **Mikor a nagymama királynő.** Amikor György angol herceg és az elhunyt clarencei herceg a föld körül utaztak a Bacchansnő nevű hajón, a matrózok mindenképpen figyelemmel akartak lenni irántuk. Azt hitték, hogy ezt legkönnyebben úgy érik el, ha egész nap az angol nemzeti himnuszt, a God save the queen éneklük vagy füttyülük. A hercegek csak elhallgatták egy ideig a közkedvelt himnuszt, de végre is torkig voltak vele. S György herceg dgszei megkérdezte a fő kormányost:

— Ugyan, kedves barátom, hát nem tudnak ezek az emberek más nótát, mint mindig csak azt az egyet, hogy: Isten áldja a nagymamánkat?

□ **Közös bánat.** *Pali*: Miért vagy olyan szomorú, *Pista*?

Pista: Képzeld csak, a szép *Elza* elhagyott!

Pali: Engem is...

□ **A patkány mint szimbólum.** Néhány esztendővel ezelőtt a fiziológusok sokat tárgyaltak arról, milyen nagy szerepük van a patkányoknak a ragadós betegségek, különösen pedig a pestis széthurcolásában. A *Journal des Dé-*

bats mégis úgy véli, hogy ennek a fölfedezése nem a modern tudomány érdeme. Ez a fölfedezés ugyszólván olyan régi már, mint maga a világ, mert a régi egyiptomiak is a pestis szimbólumául tekintettek a patkányt. A tébai Phta templomban a pusztítás istenét is patkánnyal a kezében faragták ki. De nem ez az egyetlen bizonyíték, még van sok más is az egyiptomiak történetében és legendáiban. A hagyomány azt beszéli pl., hogy Szanhéribnak, aki egyiptomot megakart hódítani, sietve vissza kellett menekülnie Ninivéből, mert Phta éjszaka seregestől küldte rá a táborra a patkányokat. Ez a hagyomány nyilván egyiptomi módosítása a királyok könyvéből való annak a fejezetnek, amelyben arról van szó, hogy Isten angyala egy éjszakán át 185.000 asszirt pusztított el.

□ **A kis önző.** *Vendég*: De pinczér, hogy is ajánlhata nekem ezt a vesepecsenyét, amikor nem friss.

Pinczér: Hja kérem ássan, ha megmarad, mi nekünk adják!

□ **A boerok köréből.** Egy párisi lap közli egy Joubert tábornok hadtestében szolgáló amerikai önkéntesnek levelét, amely többet közt egy szől:

Joubert tábornok csudálatosan ismeri a mesterségét. Semmit sem biz a véletlenségre csakis a teljes bizonyosság elégti ki. Gyűlöli a nagy terveket és az ugynevezett nagy katonai taktikát. Nem engedi meg, hogy lovassági rohamokat intézzünk, sem azt, hogy erődítvényeket támadjunk. Azt mondja, hogy ezt bizzuk csak az angolokra. Aminek következtése az, hogy míg mi egy embert elveszítünk, az angolok már ötöt veszítettek el.

Az angol tüzérség kitűnő, a mi ágyuink azonban messzibbre visznek. Lovasságunk minden tekintetben felülmulja az angolokét. White tábornokot és tízezer emberét szorosan körülzárva tartjuk Ladysmithben és egy nyul se szabadulhat ki közülök. A vár mintegy medenczében fekszik, a körülötte levő dombok pedig mind a kezeink között vannak és időközben valóságos várakká alakítottuk át. Hébe-korba, de inkább csak gyakorlatképpen bombázzuk a várost, de úgy reméljük, hogy a betegség, éhség és szomjúság fogják az angolok vesztét okozni. Ladysmithnek egyáltalában, vagy sztratégiai szempontból itélve nincs nagy jelentősége, de az ott levő nagy mennyiségű fegyverek és lőszerak igen értékesek. White meg se moczszanhat és a meleg, a por, az eső, a sár és az aggodalom a mi természetes szövet-ségeseink.

Hadseregünk egyébként napról-napra szaporodik. Az Európából és Amerikából érkezett önkéntesekkel körülbelül százezer emberre tehetjük csapataink számát. Kitűnő értesítéseitek vannak mindarról, ami az angol hadseregben történik. Sőt angol lapokat is kapunk, amelyekben élvezettel olvassuk a csaták leírását. A jövő egy csöppet sem aggaszt bennünket s mert mögöttünk vannak a hegysegeink amelyek eltalálnak bennünket hogy angolok ezeket elérjék, legkevesebb negyed millió emberre volna szükségük. A mult hétfőn egyszerre ötven amerikai érkezett ide, aki mind végig csinálta a kubai hadjáratot.

□ **Iskolában.** *Tanító*: Mikor élt *Matyás* király?

Fiu (hosszas gondolkodás után): ... Uralkodása alatt...

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Békésmegyei. Ismételten és újból kijelentjük, hogy eljegyzésről, esküvőről szóló hírt — *elvből* — csak akkor közlünk, ha azt az illető család maga küldi be és kér fel bennünket a közlésre. Szolgáljon ez tudomásul önnek is, másnak is.

W. w. Arad. Jó verseknek szorítunk ugyan helyet, de csak hazafias ünnepek alkalmával. Ez idő szerint semmi hazafias ünnep nincs, az ön verse pedig kegyetlenül rossz.

Ficzkó. Arad. Nem közölhető.

NAPIREND.

Február 23. Péntek. Róm. kath. naptár: Dam. Péter. — Protestáns naptár: Dam. Péter. — Görög-keleti naptár (február 11.): Balárs. — A nap kél 6 óra 37 perczkor, nyugszik 5 óra 18 perczkor. — A hold kél 1 óra 44 perczkor, nyugszik 10 óra 31 perczkor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 753.7 milliméter, délután 2 órakor 754.0 milliméter. Hőmérsék reggel 7 órakor $^{\circ}C + 4.1$, délután 2 órakor $^{\circ}C + 8.4$. Szél iránya és ereje reggel 7 órakor EN. 1. délután 2 órakor EN. 6. Felhőzet reggel 7 órakor borult, délután 2 órakor borult. Csapadék az utóbbi 24 órában 2 milliméter.

Időjárás. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratal szerint a mai napra a következő időjárás várható: Száraz, enyhe, később borulás.

Szabadságharosi emléktárgyak országos muzeuma (színházépület 1-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 6 óráig. — Belépti-díj: Hétköznap 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsény-könyvtár nyitva van hétfőn délután 4—5, pénteken délután 4—5 és szombaton délelőtt 11—12 óráig. Helyiség: Erekllyemuzeum helyisége melletti ülésterem.

Február 24. Az aradi tanítótestület segélyalapjának közgyűlése délután 4 $\frac{1}{2}$ órakor (Polgári fiúiskola.) — A Kölcsény-egyesület felolvasó-estélye délután 4 $\frac{1}{2}$ órakor (Városház.)

Február 25. Az arad-csanádi gazdasági takarékpénztár közgyűlése délelőtt 10 órakor. — Az aradi Széchenyi-gőzmalom részvénytársaság közgyűlése délelőtt 10 órakor. — Lindh Marcella hangversenye (Fehér Kereszt.) — A Kölcsény-egyesület közgyűlése délelőtt 11 órakor (Városház.) — A szintyei Concordia részvénytársaság közgyűlése délután 2 órakor. — A világosi kaszinó közgyűlése.

Március 1. Muszka hegyközség közgyűlése délután 2 órakor. — Március 3. Az aradi első gyártelep részvénytársaság rendkívüli közgyűlése délelőtt 10 órakor.

Március 4. Az aradi vonósnégyes kamarazene hangversenye délután 5 órakor (Központi szálló.) — A világosi öngéplőző-egyesület mint szövetséget közgyűlése délután 3 órakor. — Az országos vöröskereszt-egylet aradi választmányának közgyűlése délelőtt 11 órakor (Városház.)

Március 5. Körállatorvos választás Világoson. — Világos hegyközség közgyűlése délután 2 órakor.

KÖZGAZDASÁG ES KÖZLEKEDES.

— **Fizetésektelenségek.** A bécsi Creditoren-Verein a következő fizetésektelenségeket jelenti: Klein József *Vásáros-Namény*. — lovag *Porenta Antal*, *Trieszt*. — *Lauter Jakob Brunn*.

Budapesti áru és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, február 22.

Délitőzsde. Buzakinálat mérsékelt, vételkedá korlátolt. Lanyha iránzat mellett 10,000 métermázsza került forgalomba, 5 fillérig olcsóbb árakon. Egyéb gabonaműek közül rozs olcsóbb, zab lanyha. Időjárás szeles.

Zárul 12 órakor:

Buza áprilisra	7.56—7.57
Buza szeptemberre	7.81—7.82
Rozs áprilisra	6.36—6.38
Zab áprilisra	5.05—5.06
Tengeri májusra	5.14—5.15
Repce szeptemberre	12.20—12.30

Zárul 4 órakor:

Buza áprilisra	7.55—7.56
Buza szeptemberre	7.81—7.82
Rozs áprilisra	6.34—6.35
Zab áprilisra	5.06—5.07
Tengeri májusra	5.13—5.14
Repce szeptemberre	12.20—12.30

Zárul 4 órakor

korona

Osztrák hitelrészvény	754.80
Magyar hitelrészvény	749.50
Leszámitolóbank részvény	499.50
Rima-Murányi vasmű részvény	636.—
Osztrák-magyar államvasuti részvény	658.—
Közuti vasut	678.50
Városi villamos vasut részvény	340.50

S z e s z ű z i e t .

— Február 22. —

Mai jegyzéselnk: Készárú nagyban nyors szesz 111 korona, kicsinyben 113 korona, finomított szesz nagyban 114 korona, kicsinyben 116 korona hordó nélkül per 100 liter $\frac{9}{10}$ beleértve 70 korona fogyasztási adót Száritott moslék 11 korona métermázsánként.

Budapest-kőbányai sertéskeresk. csarnok.

— Február 22. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli sulyban 92.—94.— fillig. Öreg közép páronként 300—400 kilogrammon sulyban — fillig. Fialtal nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban 100.—102.— fillig. Fialtal közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 100.—101.— fillig. Fialtal könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban 99.—100.— fillig. Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban — fillig. Közép páronként 220—280 kilogrammon felüli sulyban 97.—99.— fillig. Kön-

nyű páronként 220 kilogrammig terjedő sulyban — filig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban — filig. Közép páronként 250—320 kilogrammon felüli sulyban — filig. Könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban — filig. Romániai eredeti (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogrammon felüli sulyban — filig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban — filig.

Szerbiai: Nehéz páronként 260 kilogrammon felüli sulyban 97.—99.— filig. Közép páronként 240—260 kilogramm sulyban 96.—98.— filig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban 94.—97.— filig.

Megjegyzés: A fent jegyzett áruk suly szerint és pedig a szokászerű levonások mellett, egy kilogramm sulyra fillérekben értendők. — Szokászerűleg a hizott sertések teljes (brutto) sulyából az életre páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 4% vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (elő) sulya vétetik irányadóknak.

Sertéslétszám: Február hó 19-én volt készlet 20317 darab, február hó 20-án főlhajtatott 1615 darab, február hó 20-án elszállított —207 darab, február hó 21-én maradt készletben 21725 darab. Üzlet: Változatlan.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru és értéktőzsdén.

Budapest, 1900. február 22.

Magyar aranyjárdék 4 ⁰ / ₀	98.50
Magyar koronajárdék 4 ⁰ / ₀	94.05
Magyar arany 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	100.75
Magyar ezüst 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	99.75
Magyar keleti vasút	99.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	93.25
Magyar italmegváltási kötvény	99.60
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	95.—
Magyar nyeresémsorsjegy kölcsön	162.50
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	141.25
Osztrák papírjárdék	99.45
Osztrák járdék ezüst	99.40
Osztrák járdék arany	99.—
Koronajárdék	99.—
1860-iki államsorsjegyek	137.—
Osztrák-magyar bankrészevény	1770.—
Magyar hitelbank részevény	748.50
Osztrák hitelintézet részevény	754.20
Osztrák-magyar államvasút	658.—
20 frankos arany (Napoleonkor)	19.29
Német birodalmi márka	118.15
London	242.50
Paris	96.20

REGENY-CSARNOK.

A milliomos büntársa.

— Bűnügyi regény. —

Irtá: M. E. Bradon.

Magyarra átdolgozta: Hevesi Jenő. [20]

(Folytatás.)

XXI.

Mikor az őrnagy késő éjjel elhagyta barátját, különféle összegekre vitt magával utalványokat, melyek mindössze vagy két ezer font sterlingre ruhtak s melyek Dunbar magángéztárából voltak kifizetendők.

Éjfél már elmúlt, midőn a két férfiú a csarnokon át a goth kapuba lépett.

Az eső megszűnt, de a sötétség nagy volt s az észak-keleti szél sejtelmesen zugott az óriási tölgyek s jegenyefák száraz galyai között.

— Ama váltókat saját maga fogja bemutatni? — kérdezte Dunbar, mikor az őrnagy távozni készült.

— Ugy szándékozom.

— Ez esetben vegyen magára tisztességes ruhát. Másképen a szent Gundolf-utcában elbámulnának embereim a fölött, hogy kettőnk között miképen állhatnak fel kötelezettségi viszonyok.

— Az én barátom büszke. — kiáltotta az őrnagy gunyos pathosszal. — Büszke és megveti alázatos cimboráját.

— Jó éjt, — mondá Dunbar sietősen, — éjfél elmúlt és én fáradt vagyok.

— Nem kételkedem, fáradt is lehet. Jól szokott aludni?

A bankár szitkot morzsolgatva fogai közt, elfordult. Vernon őrnagy csontos ujjait a vállára téve, susogta a fülébe.

— Kétezer adott ön és ez kezdetnek elég. De öreg ember vagyok, a csattangolásba belefáradtam, s mert uri módon kívánnék élni — természetesen, nem annyira mint ön; de asztalomon egy üveg claretet s a zsebemben minden időben öt fontos bankjegyet óhajtok. Ön megteszi ezt értem, nemde öregem?

— Megtagadom-e? Azt hiszem, hogy az az összeg, melyet zsebre rakott, egyelőre elég?

— Pajtás, kitűnő barát, nagyon elég! A kezdet hercegi, de ez a kétezer nem lesz eleje, közepe és vége? Ön nem szándékozik...

— Mit?

— Odébb állni! Hogyan, ön nem fog lemondani e romlott világ hiu fényéről, hogy a heringes tón át szebb vidékre pályázzék? Oh, szóljon egyetlen barátom!

— Miért szökném? — kérdezte Dunbar keményen.

— Én is azt azt kérdelem, öregem. Miért i szöknék? Okos ember nem futamodik meg zsiros milliók, messzeterjedő birtokok és szép paloták elől. De midőn ebéd után azt a poharat eltörte, feltűnt, hogy ön — szabad-e mondanom? — felette ideges. Az ideges emberek pedig mindenféle hebehurgyaságot szoktak elkövetni. Adja szavát, hogy nem fog elillanni és én meg vagyok elégedve.

— Biztosíthatom, hogy eszem ágában sem jár, — mondá Dunbar türelmetlenséggel. — Beéri ezzel?

— Be, öregem; kezdet rá. Mily hideg! Gondoljon magára s most harmadszor — jó éjt!

— Londonba megy ön!

— Oda, hogy e firkákat beváltam s néhány ügyecskét elintézték.

Midőn az őrnagy lépése a fagyos szél által megkeményedett kavicsos uton elhalt, Dunbar visszatért szobájába. Még egy kis ideig tünődve, tépelődve, sötét merengésben ült a hamvadó üszkök mellett, aztán lefeküdt.

Az éjjeli lámpa megvilágította eltorzult arcát.

XXII.

Dunbar másnap Londonba utazott s a „Clarendon“-szállodába szállt.

Szolgát nem vitt magával s málhája csak táskából és tárczából állott: ugyanabból a tárczából, melynek tartalmát oly nagy gonddal vizsgálta a winchesteri szállodában, a gyilkosság rémes éjszakáján.

A megérkezése után való nap vasárnap volt és ezt a napot a bankár egy szattyánba kötött kézirat olvasására fordította, melyet abból a tárczából vett ki. Székét egészen a tűz közelébe tolt és finom bort szűrve s erősen szivarozva, lázas buzgalommal olvasta az iratot, melyen Dunbar merész, olvasható kézírata volt látható.

Ez így szökött: „Indiai életem naplója, 1815-ik évben történt megérkezésem óta 1850-iki elutazásomig.“ Ez volt az a könyv, melyet a bankár a hosszú téli napon át szüntelenül olvasott.

Másnap délben kocsihozott s a szent gudolf-utczai házba vitette magát, ahol Indiából való visszatérése óta most volt először.

Harminczöt év telt el távozása óta, de ez az idő nem látszott elég nagyknak, hogy a mult emlékéit távol tartsa azoktól a gondolatoktól, melyek Dunbar lelkét foglalkoztatták. Midőn bérfogatóban a city felé hajtatott, halvány volt s arczkifejezése kemény és merev, mint az olyan emberé; ki egy közel álló határozatra szánta el magát. A bankház megpillantásakor még inkább elsápadt.

Szájának sarkai idegesen vonaglottak, mikor a szent-gudolfi bankház mahagoni ajtósa előtt kiszállt. De mély lélekzetet vett s magasra emelt fővel lépett be az irodába.

E férfiú azon nap óta, hogy a váltóhamisítás kiderült, nem lépte át a bankház küszöbét. Agyában ismét sötét gondolatok ütétek egymást, s arczára mély borulást árnyasztott, mikor egy gyors pillantással körül jártatta szeméit a jól ismert helyiségben.

Egyenesen a tanácskozási terem felé tartott, midőn egy finom külsejű ur, ki íróasztalát elhagyva, valami homályos rejtekből látszott előbujni, megszólította. Clement Austin volt, a pénztáros.

— Ön Balderby urral óhajt beszélni, uram? — kérdezte előzékenyen.

— Igenis, szólanom kell vele. Nevem Dunbar.

A pénztárnok szótlanul meghajtott magát és kiakarta nyitni Balderby ajtaját.

Midőn azonban Dunbar beakart menni, egy perczig megállt s a pénztárnok felé nézett. Clement Austin nem kevésbé volt halvány, mint maga a milliomos.

Hallotta, hogy a bankár látogatást akar tenni

a szent gudolf-utczai bankházban s szerfölött nyugtalansággal nézett elébe a találkozásnak, mert Wilmot Margit, kit jobban szeretett életénél, elmondta neki, hogy Dunbart tartja atyjának gyilkosául. És ettől a véleményről senki se nem tántoríthatja.

Néhány másodpercig némán nézték egymást, aztán Dunbar minden előleges bejelentés nélkül belépett Balderby szobájába. A pénztárnok betette az ajtót s az irodába, dolgozóasztalához tért vissza.

(Folytatása következik.)

Vasuti közlekedés.

— Érvényes 1899. évi október hó 1-től. —

ARADRÓL	ARADRA
Budapest felé indul:	Budapest felől érkezik:
Nagyváradra reggel 5.10	Személyvonat reggel 6.05
Gyorsvonat reggel 8.18	Szm. sz. tv. reggel 9.10
Személyvonat d. e. 11.20	Gyorsvonat délelőtt 11.51
Szm. sz. tv. délután 3.58	Személyvonat d. u. 3.55
Gyorsvonat délután 4.21	Gyorsvonat este 7.11
Személyvonat este 9.35	Szm. sz. Szolnokról este 8.48
Erdély felé:	Erdély felől:
Személyvonat reggel 6.35	Soborsinról reggel 6.59
Gyorsvonat délután 12.11	Személyvonat d. e. 10.50
Soborsinról délután 2.04	Radnáról délután 2.36
Személyvonat d. u. 4.30	Gyorsvonat délután 4.08
Temesvár felé:	Temesvár felől:
Személyvonat reggel 6.20	Vegyesvonat d. e. 10.43
Személyvonat d. e. 11.56	Személyvonat d. u. 3.44
Vegyesvonat délután 5.—	Személyvonat éjjel 10.55
Szeged felé:	Szeged felől:
Személyvonat reggel 7.15	Személyvonat reggel 8.46
Vegyesvonat délután 4.16	Vegyesvonat este 7.49
Brád felé:	Brád felől:
Személyvonat reggel 6.25	Borossebesről szv. reg. 8.09
Vegyesvonat d. u. 12.06	Vegyesvonat d. e. 11.—
Borossebesig szv. du. 5.20	Személyvonat este 7.—

Városi színház.

Bérlet 133. sz.

Páratlan.

Pénteken, 1900. évi február hó 23-án:

Napoleon öcsém.

Eredeti bohózat 3 felvonásban. Irták: Guthi Soma és R. kosi Viktor.

SZEMÉLYEK:

Tallyay Pethes Imre.	Flóra, neje . . . Szép Olga.
Lili, neje Harmath J.	Maszák Mezei Péter.
Baráth Odón Gáthi K.	Bisotka Bács Károly.
Napoleon Pintér Imre.	Zsuzsi Tolmácsi.
Fülöp, sügő Andorffy P.	Narcis Tajkerti B.

Kezdete 7 órákor.

NYILTTER.*

—

Az

Aradi Közlöny

a vidék legterjedelmesebb és legolvasottabb politikai napilapja.

Megjelenik naponként legalább 12 oldalon

F. é. márczius hó 1-ével újabb előfizetést nyit.

Előfizetési ár: Márczius elsejétől márczius végeig helyben 2 korona, vidékre korona 40 fillér. — Kérjük azokat, kiknek mutatványszámok járnak, a küldött postai utalványon az összeget beküldeni szíveskedjenek, hogy a lapküldésben fenakadás ne történjék.

Ujjonnan belépő előfizetőink

mig a készlet tart

Petőfi Sándor összes költeménye

diszkötésben, ingyen kapják meg.

= Nyomtatványokban =

ha **izlést** keres és **pontos időben** kíván hozzájutni és főleg súlyt fektet **jutányos árakra**, úgy tegyen megrendelést

az

Aradi nyomda részvénytársaságnál

melynek a szakipar legújabb vívmányai szerint új aranyozó és könyvkötészeti gépekkel berendezett

könyvkötészeti osztálya

könyv- és hangjegy bekötéseket olcsó árban vállal és különösen disz-munkák elkészítésében remekel.

Pontosság.

Diszkrét izlés.

Jártós munka.

**Mindamellett
olcsó árak!**

Szóval: teljes megalégedés, úgy hogy ismerőseinek is melegen ajánlhatja.

Tavaszi buza.

Tavaszi vetésre

kitűnő minőségű

tavaszi buza

valamint **járó buza** is (őszi és tavaszi), kapható a **Herczeg Sulkowski J. M. urad. felügye-
lőségénél Pankotán.** 839

99—1900. szám.

Erdei legelő

haszonbéri hirdetés.

Az Aradvármegye Szemlak község határában fekvő, a Csá-kova-szemlaci vallás alapítvá-ványi uradalomhoz tartozó szem-laki erdőbirtokon az üzemterv szerint engedélyezhető mint egy kettőszázötven kataszteri hold területű erdei legeltetési jog-nak az 1900. évi április hó 1-től az 1906. évi márczius hó végéig terjedő egymás után kö-vetkező hat évre leendő bérbe-adása iránt a zárt ajánlati ver-seny útján való árverés az alólirt hivatalnál az **1900. évi márczius hó 8-án d. e. 10 óra-kor** fog megtartatni.

A kellően kiállított, lepecsételt, 10%-tőli bánatpénz és egy koronás bélyeggel ellátott zárt írásbeli ajánlatok, a melyekbe a beigért évi bérösszeg szám és betűvel világosan s hibátla-

nul, valamint az is kiirandó, hogy az ajánlattevő az árve-rési és szerződési feltételeket ismervén, magát azoknak fel-tétlenül aláveti, az 1900. évi márczius hó 8-ik napjának dél-előtti 10 órájáig az alólirt er-dőgondnokságnál nyújtandók be.

Az árverés eredményének el-fogadása s a versenyzők kö-zötti szabad választás a nagy-méltóságú vallás és közoktatási m. kir. ministeriumnak fenn-tartatik.

Az árverési és szerződési fel-tételek az alólirt erdőgondnok-ságnál tudhatók meg.

Utóigéret, avagy elkésve beérkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Csákován, 1900. évi február hó 15-én.

M. kir. közalap. erdő-gondnokság.

850

913—1900. pm.

Hirdetmény.

Közhirre teszem, hogy a ké-rődőknek és sertéseknek Magyar, Horváth és Szlavon országok te-rületéről Ausztriába való bevitelle tekintetében f. évi január hó 18-án érvénybe lépett forgalmi korlátozá-sokat tartalmazó 390. számú állat-egészségügyi értesítő hivatalom-ban az érdekeltek által megtekint-hető.

Aradon, 1900. évi január hó 18-án.

Salacz,

kir. tan. polgármester.

Első aradi gyártelep részvénytársaság.

Az első aradi gyártelep részvénytársaság

1. évi márczius hó 8-án d. e. 10 órakor,

Arad-Séga külvárosi irodahelyiségében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági indítvány a társaság felosztása és felszámolása tárgyában.
2. Felszámolóok választása.

849

Arad, 1900. évi február hó 22-én.

Az igazgatóság.

Fontos a községeknek!

A pankotai szőlőhegyen, a község közvetlen közelében, kocsival is könnyen megközelíthető helyen fekvő kőbányámban

út- és határjelző kövek

szabályszerű nagyságban és kivitelben, faragva, betűkkel ellátva, ugy a helyszínen, mint Pankota vasutállomásra szállítva, bármily mennyiségben, megszabott határidőn belül pontosan készíttetnek s a legjutányosabb áron

kaphatók.

Ugyanott legjobb minőségű

kút- és épület-kövek, törmelékek

jutányos áron kaphatók.

Megkeresések egyenesen hozzám intézendők.

Nagy József,

r. k. plébános.

842

Fontos a községeknek!

Dr. Singer János orvos és Rozvány György gyógyszerész

Sterilizált gyermektej

gyógy- és pasteurizált tej termelése

ARADON,

Batthyányi és Kossuth-u. sarkán.

Telefon szám 286.

Sterilizált gyermektej. A legjobb gyermektápszer, nélkülözhetetlen oly anyáknak, a kik gyermekeiket részben vagy egyáltalában nem táplálhatják. A csecsemő korának megfelelően hígítva. Teljesen bakterium mentes. Az anyatejnek megfelelő alkatrészekből áll. Minden egyes étkezésre való adag, légmentesen lezárt külön palackban, sterilizálva, egyszeri táplálásra szolgál.

1. számú	1—8	napos gyermeknek	1 napi adag	8 palack	48 fill.	1 palack	7 fill.
2. "	8—30	"	"	1 "	8 "	1 "	8 "
3. "	30—90	"	"	1 "	7 "	1 "	10 "
4. "	90—180	"	"	1 "	6 "	1 "	12 "
5. "	180—több	"	"	1 "	6 "	1 "	14 "

Pasteurizált tej. Minden kórokozó csiráktól mentes, kitűnő minőségű tiszta tej, közönséges használatra. 1 liter 28., 1/2 liter 16., fillér.

Gyomorbeteg részére könnyen emészthető tej. Pasteurizálva felforralás nélkül is élvezhető. 1 liter 60 fill., 1/2 liter 34 fill.

Tüdőbajosok részére való tej. A betegek zsírvesztését pótló rendkívül tápláló erejű tej pasteurizálva, felforralás nélkül is élvezhető. 1 liter 60 fill. 1/2 liter 34 fill.

Édes savó. Gyomor és tüdőbeteg részére sterilizálva. 1 liter 24 fill., 1/2 liter 16 fill.

Diabetikus betegek részére való tej. Cukor nélküli tej sterilizálva. 1 liter 1 korona., 1/2 liter 1/2 korona.

Azonfelül megrendelésre készíttetik minden a gyógyászatban előforduló Ggyógytej mint Kephir, Tropon, Somatose stb. tej mérsékelt áron és pontosan készítve.

164—1900. pm.

Hirdetmény.

Értesitem a szőlőbirtokosokat, hogy az „önműködő“ permetező-höz szükséges permetező anyagok kedvezményes vasuti szállításához szükséges igazolványok kiállítására a kereskedelmi miniszter ur a törvényhatósági városok polgármestereit is felhatalmazta.

Aradon, 1900. évi jan. hó 10.

Salacz,

kir. tan. polgármester.

855—1900. p. m.

Hirdetmény.

Felhivatnak mindazok, kik az 1900. évi tenyésztésre ingyen selyempetét kívánnak, hogy a polgármesteri hivatalban jelentkezve,

neveiket s a kívánt petemennyiséget az ott kitett ivre feljegyezzék. Később jelentkezők kevesebb petére tarthatnak igényt, jelentkezés a pete átvételére kötelező. Az ingyen petéket átvevők kötelezik magukat:

1. Másról petét el nem fogadni.
2. A nyert pete mennyiségét kizárólag gubótermelésre fordítani.
3. A termelt gubókat csakis a selyemtenyésztési felügyelőség megbízottjának s nem másnak átadni.

Az elsőosztályu gubók kilogrammonként 2 korona 20 fillérjével, a II-od osztályuak 1 korona 60 fillérjével, a hasznavehetetlen piszkos nedvesek pedig 20 fillérjével fognak beváltatni.

Azok, a kik a gubókat bárki másnak eladnák, később meghatározandó összeg erejéig megfognak büntettetni.

Aradon, 1899. évi január hó 9.

Salacz,

kir. tanácsos polgármester.